

Foto: Matkovo okno
Avtor: Primož Grudnik

Mali traven 2018

Planinski popotnik

števila 25, letnik XXII

Kazalo

4	Uvod – Ideje in moč ali vztrajnost in potrpežljivost
5	Kako smo s sabo zaman nosili zavese
7	V Vrtcu Šoštanj pridno planinarimo
8	Delovanje planinskega krožka
9	Ziljske Alpe
12	Opravljena dela markacistov v preteklem letu
13	Sekcija Zlatorog
14	Poročilo vodniškega odseka za leto 2016
15	Sekcija Gaberke
16	Mozirska planina 2016
17	Bavarska 2016
24	Iz planinske literature
27	Potopis – Indonezija
32	Opisi izletov 2017
42	2016 v fotkah

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejema pa ga člani PD Šoštanj. | **Uredniki:** Andreja ŠTUMBERGER, Janez KUGONIČ, Primož GRUDNIK | **Fotografije so prispevali:** avtorji posameznih prispevkov | **Spletna izdaja** | **Lektoriranje:** Jožica ANDREJC | **Oblikovanje, prelom:** MEDIA CENTER, Marko Gorjup s.p., Število izvodov: 500
ISSN: 1581 – 5714 April 2018 | Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem. Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Uvod

Ideje in moč ali vztrajnost in potrpežljivost

Ne bom pisal o grizenju kolen na kakšni moji letošnji turi, ki se jih je kljub pomanjkanju časa in obveznostim vseeno nabralo za kakšen ducat. Niti o kakšni stari turi, na kateri smo hodili preveč. Ne bom govoril o tistih, ki v gore ne hodijo zaradi tega ali onega razloga, niti o hoji sami.

Uvodnik so mi ustvarjalci letošnje številke Planinskega popotnika podarili, da kot predsednik društva napišem, kar me je volja. No, ni čisto res. Dejali so, naj napišem nekaj za uvod v novo številko ali pa kaj v slovo od svojih dveh mandatov vodenja društva. In ko razmišljam o sebi, ne morem mimo druženja s čudovitimi ljudmi, s katerimi sem imel priložnost delati v prostovoljstvu v minulih triindvajsetih letih, odkar sem aktiven kot prostovoljni vodnik PZS v našem društvu. Veliko teh ljudi je še vedno aktivnih v društvu, nekateri so se preselili. Nekateri pa so se odmaknili od dela v društvu kar tako po malem. Redko kdo je odšel v jezi, čeprav je bil tudi kakšen tak. In ko tako razmišljam o teh prostovoljcih, ki to danes več niso, in o turah in dogodkih, ki smo jih skupaj prijetno preživeli,

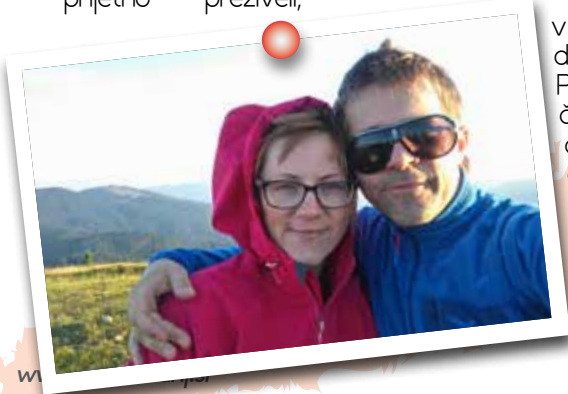
se sprašujem, kje so se naše poti ločile. Smo od njih pričakovali preveč, smo jim nudili premalo ali zgolj nismo znali biti prijatelji. Prostovoljno delo od nas, kljub temu da ga opravljamo v svojem prostem času, včasih zahteva zelo profesionalen odnos in tudi zakonodaja ne razlikuje, ali je bilo delo opravljeno prostovoljno ali profesionalno. Vedno smo odgovorni za storjeno. In da bi bilo prostovoljno delo še malce težje, je denarja vedno premalo za dejavnosti, v katerih delujemo.

In zakaj nekateri še kar delamo? Ker imamo ideje in moč ali ker smo vztrajni in potrpežljivi? Verjetno vsakega malo. Predvsem pa imamo radi gore, ljudi okoli sebe, dejavnosti, ki jih skupaj počnemo, ...

Da pa tistim, ki so že vpeti v prostovoljno društveno delo, ne bi naložili vsega dela in jim izpili vseh idej in moči, vas vabim, da tudi vi postanete prostovoljec v društvu. Lahko sodelujete pri vodenju društva, kot markacist, vodnik, mentor, varuh gorske narave ali pa čisto kaj tretjega. Od nekdaj smo bili do novih zamisli zelo odprti in smo jih podprli po naši moči.

Ob koncu še zahvala vsem, ki so v minulih štirih letih mojega vodenja društva soustvarjali program in delo Planinskega društva Šoštanj. Hvala tudi članom društva, ki ste podpirali naše delo, lokalni skupnosti in tem čudovitim goram, za katere velikokrat živimo.

Matej Kortnik
predsednik PD Šoštanj

Kako smo s sabo zaman nosili zaveso

Poskus opisa vzpona do Matkovega okna

spletne strani PD Šoštanj pač ne vidi.

In tako mi je – ko se nas je na zadnjo nedeljo v oktobru enajst pogumnežev zbralo v Logarskem kotu in ko je Primož po postreženi jutranji kavi iz termovke bolj kot ne mimogrede izustil: »Saj čelade imate vsi, a ne?!« – skozi um šinil nekakšen uuuuuuuupsssss, ko pa je dodal: »Kaj pa pasove? Kar v nahrbtnik jih dajte, na začetku jih še ne bomo potrebovali, potem bomo pa videli,« sem nekako sama v sebi že začela protestirati, da to pa zagotovo ni bilo zahtevano, ter se spraševati, kam vendar gremo, saj je že jesen in niti na 2000 m nad morje ne bomo prišli. A na glas nekako kar nisem upala vsega skupaj priznati, le potihem sem vprašala Janeza: »A to res rabimo?« No, pa sta oba omenjena vodnika z dodatno zalogo opreme, ki sta jo prinesla s sabo, poskrbela tudi zame, najslabše založeno članico odprave in tako smo vsi zadovoljni ter polni pričakovanj (jaz malce tudi tistega občutka, ko ti je nerodno, čeprav se je že vse rešilo) zagrizli v breg nasproti planšarije v Logarskem kotu.

Strmina je poskrbela, da smo utihnili in zunanje plasti oblačil s samih sebe preselili v nahrbtnike, kasneje pa je razvnetost (ali ne) naših pogovorov odražala spreminjanje naklona pobočja in tempo prvohodečega. Kaj kmalu smo za uspešen prvi del vzpona že prejeli nagrado. Prišli smo namreč do lepega naravnega okna, imenovanega Okno v Luknji. Verjetno bi bilo pravilneje, če bi se mu reklo vrata, kajti skozenj smo stopili na drugo stran in

Sredi jeseni lanskega leta je moja pozornost vzbudil opis neke ture, vabilo na planinski izlet do Matkovega okna. A očitno se je moja geografska radovednost pri branju opisa vzpona in spusta osredotočala na pojave, kot so naravno okno (ki v geomorfologiji pomeni večjo odprtino v steni, skozi katero se vidi ozadje), na Logarski kot (kateremu sem v glavi skušala določiti položaj) in na druge oblike površja, po katerih naj bi se po napovedih sprehajali: grape, grebeni, melišča, suhe struge, skalna pobočja in kar je še takega. To, da gre za zahtevno brezpotje, sem pri opisu nekako še zasledila (in moram priznati, da me je pritegnilo, kajti iti s planinci po brezpotjih, je kot da bi se mi odprlo okno v nov svet), tiste vrstice, ki so govorile o obvezni opremi, ki se začneja s čelado in končuje s plezalnimi pasom, pa so bile zame očitno napisane v rumeni barvi, ki se na rumeni podlagi

se po razgibanem terenu napotili naprej do Zabrložnice. To je nekakšna zanimiva kotanja, podobna amfiteatru, menda raj za divje živali in posledično za lovce, ki imajo tu postavljeno svojo koč. Tudi mi smo posedeli pred njo, se okrepčali in se pripravili na zahtevnejši del ture. Pot nas je namreč po travnati strmini pripeljala pod skalne stene, kjer je bilo treba paziti, da se kdo ne bi po travi oddričal navzdol, obenem pa opazovati in iskati prehode (no, to smo, kot se spodobi, z zaupanjem prepustili vodnikoma). Posebna zanimivost so bile macesnove iglice, ki so se ti usule za vrat, ko si se skušal s potegom za deblo majhnega macesna povleči navzgor in ki so se čudežno skrile v vse špranje in pore oblačil in nahrbtnika, tako da so meni še doma letele iz rokavov in hlačnic. So se pa bile te rumene iglice sposobne tudi prav lepo vrtinčiti vse

odpeljal v dolino. Sledilo je prečenje pobočja proti zahodu, iskanje oprimkov v obliki ruševja in spretnost poplezavanja sem in tja po strmini. Končno smo ga zagledali, veliko in do popolnosti umito Matkovo okno! Bilo je preveliko, da bi ga lahko ujeli na eno fotografijo in čeprav je bil pogled skozenj na nek način drzen, ni nikomur padlo na pamet, da bi nanj obesil zavese, kot so v trenutku splahnele vse naše zavese v obliki predstav o tem, kakšno naj bi to okno bilo. Bilo je takšno, kot je bilo, veliko in mogočno in umito in to je bilo dovolj za občudovanje. Posijalo je tudi sonce, kot da bi nam hotelo povedati, da se veseli našega doseženega cilja, in v svoji dobrodušnosti nas je spremljalo še naprej, vse do konca ture oz. vstopa v Logarsko dolino, kamor si v pozni jeseni njegovi žarki pač več ne upajo.

Med spustom smo si na travnati zaplati privoščili malico, ki je bila okusna toliko, kolikor je vsak doma vložil energije v sestavo svojega sendviča, nato pa smo na delu strmega spusta poskrbeli za to, da vodnika s sabo nista zaman tvorila vrvi. Ob njej smo se namreč (malce bolj brezskrbno, kot bi bilo brez) spustili na položnejši del. Naj pojasnim še to, da tudi plezalnih pasov s sabo nismo nosili zaman. Čeprav si nam jih nikjer ni bilo treba nadeti, imamo sedaj zaradi njihovega prenašanja zagotovo kakšno mišico več na hrbtu ali ramenih ali bokih.

Dan lepih razgledov na vršace in zlate macesne, pogledov skozi okno in stopanja skozi vrata se je zaključil s spustom na Okrešelj, tamkajšnjo drugo malico, s spustom v Logarsko dolino in Logarski kot, z vožnjo do Mozirja, tamkajšnjo tretjo malico in z zadovoljstvom, da je bila neka oktobrska nedelja zaradi opisa neke ture tako čudovito preživeta. Še kdaj. Še kje. Še kam. :)

Jerica Koren

okrog nas in so spominjale ne sneg, ki ga nosi veter, le da je bil ta jesenski snežni vihar prelepe zlate barve.

Ko smo dosegli greben, smo se eden po eden (ker več ni bilo prostora) z velikim zanimanjem zazrli na drugo stran, v divji Matkov kot ter občudovali sled mogočnega podora, ki je desno od nas del gorskega masiva kdo ve kdaj v preteklosti

V Vrtcu Šoštanj pridno planinarimo

Tudi v šolskem letu 2015/16 smo v vrtcu Šoštanj spoznavali osnove hribolazenja in planinarjenja, prepevali planinske pesmice, se igrali igre in hodili na izlete. Preko šolskega leta smo imeli sedem srečanj. Nekajkrat smo se dobili v vrtcu, kjer smo se najprej seznanili s planinskim dnevnikom. S planinko Brino smo

zaključek smo se odpeljali v Logarsko dolino in se od Razpotja povzpeli na Klemenčo jamo. Vreme je bilo čudovito, zagnanost otrok in staršev pa brezmejnja. Uživali smo v objemu gora, se posladkali s palačinkami in se, polni lepih vtisov s poti, odpravili v dolino. Na igrišču pred pravilnično deželo v Logarski dolini pa so otroci še enkrat dokazali, da jim energije ne manjka.

Za nami je uspešno leto, mi pa smo že novim izzivom naproti.

Iz Vrtca Šoštanj, Enote Biba
mentorica planinske skupine Jožica Malus

spoznavali planinsko literaturo, si ogledovali zemljevide in poslušali pravljico Aljažev čevlji. Z markacistom smo šli na krajši pohod v okolico Šoštanja, porezali smo nekaj vej, ki so rasle v pot, obnovili nekaj markacij ter na tak način spoznali delo markacista. V sodelovanju s članoma ŠAO smo se preizkusili v plezanju v športni dvorani Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj.

S starši smo se odpravili na dva izleta. Prvi je bil vzpon na priljubljeno Goro Oljko. V sončnem dnevu nas je v planinski dom pregnal močan veter, a nam ni vzel dobre volje. Za

Delovanje planinskega krožka

starejša skupina

Med šolskim letom smo imeli več sestankov, predvsem pa smo se sestajali pred vsakim izletom.

Posebej smo se pripravljali na planinska tekmovanja, tako iz orientacije kot Mladina in gore.

IZLETI/POHODI:

1. V mesecu marcu smo se odpeljali na Rudno polje, kjer je potekal Poključski maraton.

2. V mesecu juniju smo izvedli dvodnevni izlet na Mozirsko koč in se udeležili dejavnosti ob Dnevu planinskih doživetij.

3. V mesecu oktobru smo se izvedli izlet na Korošico.

TEKMOVANJA:

1. ORIENTACIJA

Treh področnih tekmovanj so se udeležile 4 ekipe (dve ekipe A (sodelujejo učenci petega in šestega razreda) in dve ekipe B (sodelujejo lahko učenci sedmega, osmega in devetega razreda)). Tekmovanja so potekala v Vinski Gori, Rečici ob Savinji in Ravnah pri Šoštanju. Ekipe A, v kateri so tekmovali Tilen Rotovnik, Aljaž Rogelšek, Blaž Pusovnik, Boštjan Rebersak in Jan Novak, so dosegli največ točk in se udeležili državnega tekmovanja v Gorici pri Slivnici. Postali so podprvaki oziroma osvojili so drugo mesto. Pri pripravi na tekmovanje nam je bil v veliko pomoč Jure Grudnik.

2. MLADINA IN GORE

Regijskega tekmovanja, ki je

potekalo na OŠ Fram, sta se udeležili 2 ekipe. Ekipe v kateri so sodelovali Sinja Kortnik, Kaja Borovšek, Urška Grudnik in Tilen Rotovnik so osvojili drugo mesto in si s tem prislužili sodelovanje na državnem tekmovanju, ki je bilo v OŠ Tržič. Izmed 30 ekip so osvojili 20. mesto. Učence je na tekmovanje pomagal pripravljati Igor Rezman.

Učenci so sodelovali tudi v literarnem in likovnem natečaju. Urška Grudnik je z domišljjskim spisom Planinski tabor čez 60 let osvojila drugo mesto in si s tem zagotovila udeležbo na planinskem taboru v Bavšici.

PLANINSKI TABOR

Štirje učenci so se udeležili planinskega tabora na Obretanovem.

Mentorici planinskega krožka:
Danica Švarc in Jožica Andrejč

Ziljske Alpe

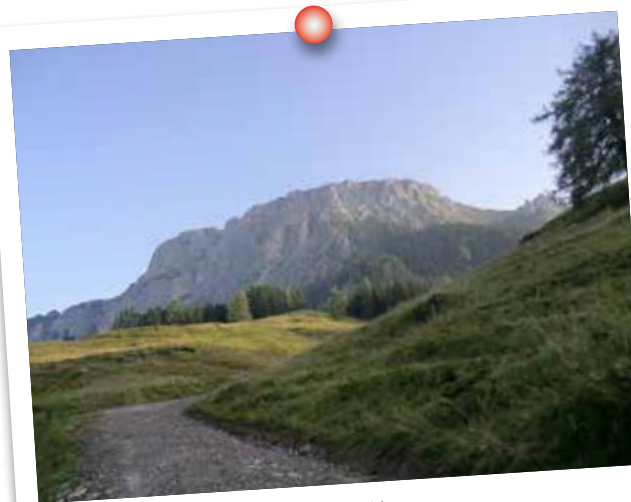
Na parkirišču pri zdravstvenem domu ravno zaprem vrata avtomobila, ko sestro pokliče Primož: "Kje ste?" Pogledam na uro, 2.00 zjutraj. Torej ne zamujamo. A sem

tam pa imamo le še kakšnih 40 minut vožnje do našega izhodišča.

Prvi cilj današnjega dneva je Reisskofel (2371m). Jutro je sveže in še malo zaspano. Kljub velikemu prizadevanju vodnika nismo uspeli nikjer dobiti jutranje kave. A vendar se na pot odpravimo s tempom, kot da smo kavo ravnokar spili. Hodimo malo po makadamskih poteh, malo po gozdnih, po pašnikih. Prvo malico ali zajtrk si zaslužimo že na soncu. Pogledi pa se počasi že ozirajo proti vrhu. A do tja nas loči še kar nekaj poti. Tu se pot iz zelene spremeni v sivo, na glavah se znajdejo čelade in zaradi strmine opazim, da imam hlače na kolenih že rahlo "znucane". Nekaj zajl, kakšen klin, nekaj hoje,

... in križ na vrhu vztrajno postaja večji in ostrejši. Vrh. Čeravno nas je sonce gredo večino poti, s zmotila. Očitno grem premalokrat na organizirane ture, da bi vedela, da se ob napisani uri odpelje. Vse tri "zamudnice" se hitro vkrcamo na mini bus in z rahlo zamudo, ob 2.02, skupina šoštanjskih planincev odrine proti meni ne ravno dobro poznanemu delu Alp, ki se nahaja med dolinama Drave na severu in Zilje na jugu. Na vzhodu je Beljak in na zahodu je Lienz. Med temi štirimi stranmi pa kot nekakšen razpotegnjen greben domujejo Ziljske Alpe.

Po poti se naš bus in s tem naša skupina počasi polni in dobiva končno podobo. Zadnjo članico poberemo nekje na avstrijski strani Korenskega sedla. Od

Reisskofel

Kleiner Reisskofel

na vrhu zapiha veter in morda šele sedaj opazim, da se je pooblačilo. Par slik. Škljoc, škljoc, priganjanje, baje moramo hitro nazaj v dolino, ker je pot še kar dolga. Po grebenu odidemo še do manjšega brata – Kleiner Reisskofel (2158 m). Tu nas spet pričaka sonce in pred nami se razprostirajo travnata pobočja, lepe planine in daleč v daljavi mesteca v dolini.

Še dobro, da se takrat še ni videlo, kje je naš končni cilj. Verjetno bi me moja morala hitreje izdala, kot so me na poti navzdol kolena. Kljub daljši hoji, kot sem pričakovala, in kljub lastnemu izdajstvu mojih kolena je bil občutek v dolini lep in ponosen. Po zasluženem pivu ali sladoledu se prileže še skok v morje, ups, jezero. Weissen see

gorski turistični kmetiji. Domovanje za to noč. Mislim, da je že vsem vsaj malo bobnelo po želodcih. K temu je močno prispevalo razglabljanje o pohanih zrezkih, dunajcih, ... na koncu smo verjetno že vsi videli pohanega Zajčka. Koča Hermagorer Bodentaln se je izkazala za odličnega gostitelja. Domača dobra hrana, topel tuš, svež zrak in spali smo kot angelčki.

Naslednje jutro, malo bolj spočiti kot dan prej, smo se podali proti novemu cilju – Spitzegel. Pot smo začeli kar pri naši koči in jo družno mahnili po gozdovih loviti višinske metre. Zaradi (pre) naporne ture prejšnjega dne se je manjša skupina odločila, da si tisti dan malo olajša in si je izbrala malo bližji cilj. Ločili smo se na planini, katere imena žal ne poznam.

Našo pot bi lahko opisala skoraj kot grebensko. Malo gor, malo dol. Malo vidiš na eno stran, malo na drugo, včasih na obe. Večino časa po lepih pašnikih z nekaj drevesi. Ko pa smo prišli do skale, smo bili že res blizu. Še malo poplezavanja in tudi tukaj nas je pričakal lep vrh. Tokrat

ali Belo jezero je najvišje ležeče jezero na Koroškem, dolgo kar 10 kilometrov. Pričakovali smo hlad Soče, a je bilo kar nekam preveč lahkotno plavati za tako mrzlo vodo, tako da smo Belemu jezeru dodali vsaj še enkrat toliko stopinj. Sveže oprani smo se odpeljali proti

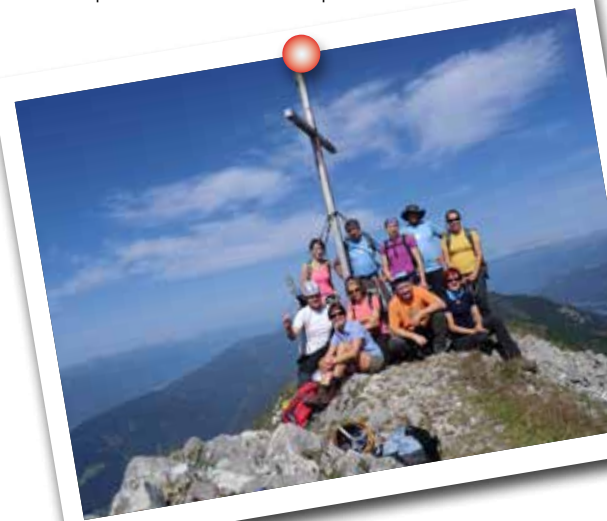
brez oblakov. Z razgledom 360°. Krasna poletna nedelja, odlična pot, ki je bila delno že za nami, malica iz nahrbtnika in tisti trenutek, mislim, da si človek ne more zaželeti boljšega. Po odhojeni poti proti dolini pa so misli počasi že odtavale proti domu, a z lepimi in

zadovoljnimi

občutki

preživetega

Špela Koren Girandon

**PODPORNIK
PD ŠOŠTANJ**

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ

Trg svobode 12 (občinska stavba)
www.ks-sostanj.si
 Telefon: 03 897-2770
 Email: info@ks-sostanj.si

Uradne ure: SREDA od 15h do 16h

Opravljen dela markacistov v preteklem letu

Tudi v letu 2016 smo se markacisti, ki vzdržujemo planinske poti na področju zahodnega dela Šaleške doline, trudili uresničiti delovni program, ki smo si ga zadali za omenjeno leto.

Najprej smo se v mesecu januarju štirje markacisti PD Šoštanj udeležili srečanja markacistov SMDO v Slovenskih Konjicah.

Z deli smo pričeli v mesecu marcu, in sicer s sanacijo Trške poti na odseku soteska Penk–kmetija Pušnik. Na tem odseku je bila zgrajena nova vlaka za spravilo lesa, ki je nekajkrat presekala našo planinsko pot. Vlako smo v zgornjem delu pobočja pod kmetijo Pušnik z ustreznim priključkom izkoristili za planinsko pot. Z deli smo nadaljevali v mesecu aprilu, ko smo ponovno na trški poti na odseku Ribiška koča–podjetje RGP namontirali nova vrata na ograji pri tem podjetju. S tem smo približno za 200 m skrajšali pot.

V aprilu smo posekali tudi grmovje na pobočju pod Pustim gradom, ki ga običajno sekamo vsako drugo leto. Preko poletja smo tudi trikrat pokosili travo okoli Pustega gradu.

Zaradi bližajočega se Dneva planinskih doživetij pri Mozirski koči in tudi zaradi potrebe smo se v mesecu maju lotili del na poti Mostnar–Smihel. Na celotni trasi poti smo obnovili markacije in na odseku med kmetijama Mlačnik in Gregorc pot preusmerili iz večno problematične zamočvirjene grape malce bolj vzhodno na široko in udobno gozdno vlako. Potrebno je bilo narisati samo nekaj markacij in posekati malo grmovja.

Meseca junija smo se trije markacisti PD Šoštanj skupaj z markacistom PD Šmartno ob Paki udeležili srečanja vseh markacistov PZS v Kočevju. Ob tej priložnosti smo pomagali obnavljati markacije na planinski poti Kočevska Reka–sedlo Krempa nad reko Kolpo. Stroške prevoza je povrnila PZS.

Po posredovanju našega člana in markacista Janija so nam v podjetju RGP iz ustreznega materiala izdelali novo vpisno skrijico za vrh Smrekovca. Skupaj z novim kovinskim žigom za vrhove smo jo v začetku meseca septembra pritrdili na piramido na vrhu prej omenjene gore.

Po precejšnjem odlašanju smo se v pozni jeseni končno lotili obnove stopnic na poti Grebenšek–Smrekovec na odseku ceste na Visočki vrh–sedlo Homec. Odstranili smo stare, dotrajane iz železniških pragov izdelane stopnice in jih nadomestili z novimi na macesnove tramove privijačene stopnice. Na omenjeno konstrukcijo smo namestili tudi novo oporno ograjo. Macesnov les so nam podarili na kmetiji Razpodovnik v Belih Vodah. Tu dela še niso končana, nadaljujemo v prihajajočih pomladanskih mesecih letošnjega leta.

Na Ravenski poti so vandali uničili vpisno skrinjico in informativno tablo ter podrli mizo in klopco, namenjeno počitku. Člani Športnega društva Ravne, ki vzdržujejo omenjeno pot, so škodo delno že odpravili. Tudi sicer so omenjeni člani preko leta opravljali vzdrževalna dela na Ravenski poti. Dva njihova člana (Franc in Luka Vačovnik) sta postavila

tudi klopco na planinski poti Šoštanj–Forthenek.

Na delovne akcije so prihajali Jurij Drev, Drko Čepelnik, Franc Urbanc, Jani Gorjanc, Janez Kugonič, Peter Lavre, Ciril Kajba, Matej Novak, Vlado Stropnik,

Matej in Vid Stropnik, Jošt Napotnik, Ivč Stropnik, Danilo Čebul in člani SD Ravne.

Lep pozdrav in varno pot!

Vlado Stropnik

Sekcija Zlatorog

Člani družinske Sekcije Zlatorog smo leto 2016 uspešno zaključili kar z 12 izvedenimi akcijami. Tradicijo vestnega izvajanja mesečnih akcij smo v letu 2016, kot že vsa leta poprej, uspešno nadaljevali. Leto nam je kljub posamičnim vremenskim oviram prineslo pestre in raznolike akcije, ki se jih je redno udeleževalo po več družin.

19 družin je bilo potrjenih za članice sekcije na rednem letnem sestanku sekcije, ki smo ga tudi tokrat izvedli na zimovanju januarja na Mozirski koči. Namen zimovanja pa ni bil zgolj sestanek, pač pa zlasti zimske radosti, kakšen izlet in veliko druženja. Tri dni druženja smo zaključili nasmejani, nadihani svežega zraka in navdušeni nad dobro voljo vseh prisotnih.

Februarsko vreme je bilo dovolj zimsko, da je bilo drsanje kot nalašč za razmiganje naših mišic in pospešitev pretoka krvnih teles po obtoku. Pokrito drsališče v Velenju je imelo sveže poliran led, kar je bila odlična zabava ne samo za mlade nadebudneže, pač pa tudi za njihove odrasle varuhe.

Prvo marčevsko nedeljo vreme sicer ni kazalo obetov, a se nismo dali. Brez plana B se nas je 6 družin podalo na Farbanco, kamor so nas najmlajši planinci pripeljali v zelo kratkem času. Že tako mladi so se izkazali za dobre

kandidate za vodnike. Pri koči smo uspeli narediti tudi snežake in to celo ob pomanjkanju snega.

Aprilski pohod smo izvedli na Hom. Izlet se je začel s prijetno kavico med čakanjem na zamudnike, nato pa smo po enostavni, a prijetni poti nadaljevali do cilja. Sončno vreme nam je grelo kosti in omogočalo lep razgled.

Maja nas je pohodništvo popeljalo v osrednjo Slovenijo, saj smo se podali na Rašico oz. vrh Staneta Kosca v bližini Ljubljane. Kar 28 udeležencev je ujelo lep pohod, ob povratku pa na koncu bežalo pred dežjem, ki pa kljub temu ni pokvaril lepih doživetij nedeljskega druženja.

Junija smo akcijo izvedli v okviru Dneva slovenskih planinskih doživetij na Mozirski koči. Del ekipe se je tja pripeljalo z gondolo. ogledali smo si Alpski vrt, nato smo odšli še na glavno prizorišče, kjer je potekalo več aktivnosti (plezanje na umetni steni, planinska orientacija, planinska malica).

Poletni družinski planinski tabor je bil tokrat v prekrasnem okolju tolminskih gora, kjer smo štiri dni bivali na planini Razor ter v okolici osvajali vrhove teh prečudovitih in umirjenih gora. V tem pomirjajočem okolju smo odrasli uživali v igrah otrok, otroci pa v smehu svojih staršev. Številne igre in zabavo

je obogatil vsakodnevni izlet, z enim smo osvojili tudi dvatisočak Vogel. Komaj čakamo naslednji tabor.

Poletno vročino avgusta smo na Pohorju zamenjali z nepričakovanim hladnim svežim vetrom. Septembra pa nas je grelo sonce na travniku, svežino pa so nam v ustih dajale nabrane borovnice. Oktobra pa je dež le začel nagajati našim izletom, zato smo se namesto po mozirski dolini odpravili v Galerijo Mozirje in si tam

ogledali sadjarsko razstavo. Dež je zmočil tudi planiran izlet v novembru, a ni zatrl naše volje po izvedbi akcije. Odpravili smo se v Narodno galerijo v Ljubljano, se kulturno izobraževali in iskali slike z motivi planin, hribov.

Leto smo decembra zaključili z izletom po Andraški poti. Zl pohodnikov se nas je povzpelo na vrh Sevčnika.

Če bo leto 2017 tudi tako pestro, kot je bilo 2016, pa bomo poročali v takratnem Planinskem popotniku.

Poročilo vodniškega odseka za leto 2016

Leto 2016 je bilo glede aktivnosti vodniškega odseka z vidika akcij zelo uspešno, saj smo zaradi objektivnih razlogov od 22 akcij odpovedali samo dve. Zelo dobro so nam uspeli vsi trije tabori (za osnovnošolce, družine in za odrasle). Osnovnošolci so spoznavali območje Mozirske planine, družinski tabor je bil potekal na planini Razor, odrasli pa smo se podali v južno Nemčijo, na Bavarsko. Uspešno smo izvedli tudi ture v visokogorju in tujini.

Zelo dobro je bila ponovno obiskana skupna akcija Varno v gore, ki je potekala v Kamniški Bistrici.

V letu 2016 smo prav tako sodelovali z občino Šoštanj (Športna zveza Šoštanj), s katero smo organizirali tradicionalen pohod na Smrekovec, ter s Krajevno skupnostjo Šoštanj s katero smo izpeljali pohod po Trški poti, ki je bil izveden v okviru praznika Krajevne skupnosti Šoštanj. Prav tako

smo sodelovali s Športnim društvom Ravne in izvedli tradicionalni pohod po Ravenski poti.

Precej vodnikov je uspešno opravilo tudi izpopolnjevanja za svoje kategorije.

Tudi v letu 2016 smo skozi celotno leto zbirali planinske fotografije, ki smo jih kasneje uporabili za izdelavo planinskega koledarja za leto 2017. Zaradi velikega odziva je bilo prispevanih ogromno fotografij; najlepše pa so na koledarju našle tudi svoje mesto.

V lanskem letu se je v naših gorah zgodilo rekordno število poškodb in nesreč s smrtnim izidom. Na akcijah, ki so bile organizirane s strani planinskih društev in so jih vodili vodniki PZS, ni bilo zabeležene nobene nesreče s težjo poškodbo. Rad bi poudaril, da je hoja v hribe ali gore zelo odgovorno početje, ki za seboj potegne vrsto dejavnikov

(oprema, izkušnje, psihična in fizična pripravljenost, zavedati se svojih sposobnosti in še bi lahko našteval), ki morajo biti povezani, da lahko vsak posameznik uživa v osvajanju raznih poti in vrhov.

Velika zahvala velja vodnikom PD Šoštanj oz. PZS, ki veliko svojega prostega časa in dobre volje namenijo za samo organizacijo ter izpeljavo izletov, katera je v današnjem času zahtevna in predvsem zelo odgovorna na vseh področjih (varnost, poznavanje okolja ...). Seveda pa hvala tudi našim najbližjim in seveda vsem vam, ki nas podpirate pri izvedbi vseh aktivnosti.

Plan aktivnosti za leto 2017 je raznolik, zato upam, da bo vsakdo našel nekaj zase.

Želim vam varen in zadovoljen korak!

Primož Grudnik
načelnik Vodniškega odseka PD Šoštanj

VODNIK(-CA)	GSM	VODNIŠKA KAT.
Andreja Jalen Konovšek	031/ 869 927	A, B, D, C*
Andrej Veternik	041/ 368 667	A, B
Bojan Rotovnik	031/ 382 450	A, B, D, G
Brina Zabukovnik Jerič	041/ 432 368	A
Evgen Drvarič	/	A, B
Filip Vrabčič	031/ 743 030	A
Igor Rezman	041/ 776 234	A, B
Janez Kugonič	031/ 702 365	A
Jurij Drev	041/ 776 269	A, D, B
Jure Grudnik	041/ 437 235	A
Marko Borovnik	031/ 593 162	A
Martina Pečnik Herlah	031/ 738 821	A, B, D
Matej Kortnik	040/ 328 898	A, B, D
Miran Hudej	041/ 776 268	A, B
Primož Grudnik	031/ 583 273	A, B, C*, D
Roman Branc	041/ 272 801	A
Tina Jemec	040/ 626 913	A
Tina Uran	/	A
Tjaša Konovšek	031 / 713 858	A
Tjaša Ostervuh	051 / 412 969	A
Vlado Stropnik	031/ 392 146	A, B
Zvonko Koželjnik	031 / 366 168	A, B

Opomba: * pripravnik/-ca za označeno kategorijo

Sekcija Gaberke

V sekciji Gaberke smo imeli v letu 2016 lepe namene, da izvedemo planinske izlete. Uspelo nam je uresničiti samo tradicionalne pohode. Žal za druge ni bilo ne časa ne volje.

Sekcija je pri izletih sodelovala s PD Šoštanj in tudi s PD Škale. Sodelovali smo tudi z organizacijami v kraju KS Gaberke, Kulturnico Gaberke.

Vodniki smo se trudili, da bi izvedli program, ampak se mi zdi, da so ljudje raje doma kot pa v naravi. Ko pa vidijo slike z izletov ali tur, je pa vsakemu žal.

Ali res?

Tudi zame kot vodnika je bilo leto 2016 zelo zahtevno leto, mislim po osebni strani, zato upam, da bo šlo letos na bolje.

Na koncu bi se še zahvalil KS Gaberke, PD Šoštanj za dobro sodelovanje. Želim si, da bomo z dobrim sodelovanjem nadaljevali v letu 2017.

Varen korak!

Igor Rezman

Mozirska planina 2016

Planinski tabor za osnovnošolce

Kot že nekaj let zapored smo se tudi poletj 2016 nadobudni mladi planinci iz Soštanja in Velenja odpravili na planinski tabor. Letos nas je pot zanesla na Mozirsko planino.

Prvi dan smo se namestili v koči, določili skupna pravila in se razdelili po skupinah za dežurstva. Odpravili smo se na sprehod do hotela Golte, spoznali bližnjo okolico tabora, večer pa smo preživel ob spoznavnih igrah.

Drugi dan nam jo je zagodel dež, zato smo večino dneva preživel v koči ob likovnih delavnicah, družabnih igrah in delavnicah z vsebinami planinske šole.

Tretji dan je bil pohodniški dan. Razdelili smo se v dve skupini. Starejša skupina je osvojila Smrekovec, mlajši pa so jo mahnili proti Konečki planini. Hoja nas ni preveč utrudila, zato smo preostanek popoldneva preživel ob igrah z žogo, večer pa ob zvokih kitare in petju.

Četrty dan smo razvijali svoje

orientacijske zmožnosti in uspešno poiskali kontrolne točke. Popoldne smo se zabavali ob štafetnih igrah. Zvečer so se »ta pogumni« odpravili na nočno igro, ostali pa smo ob tabornem ognju brali pravljice.

Peti dan smo jo mahnili na kopanje v kamp Menina. In to kar peš! Ker smo na poti nekajkrat »zagreznili« v blatu, je bilo kopanje še kako dobrodošlo. Nazaj na planino pa smo se peljali z nihalko.

Šesti dan smo se preizkusili v plezanju na plezalni steni hotela Golte. Naučili smo se planinskih vozlov, se igrali in odšli na mini pohod po delu Poti po Golteh. Ker je bil to naš zadnji skupni večer, je zvečer tiste, ki so bili na taboru prvič, čakal zelo zabaven krst, ki sta ga vodila prav posebna gosta: Franc in Micka.

Naslednji dan je bil že dan odhoda. Kot vse prijetne stvari je tudi naš tabor čisto prehitro minil. Skrbno smo počistili kočo, podelili nagrade zmagovalcem orientacije in štafetnih iger ter razkrili, kdo so bili naši skriti prijatelji, ki so nas skozi celoten teden razveseljevali z drobnimi pozornostmi.

Bavarska 2016

Zasajani vrhovi, neštete poti, valoviti travniki, piva in preste Bavarske

Glasne kaplje dežja so postajale vse tišje, vetrič je odganjal nadležno sivo meglo, ki je zakrivala jutranji pogled na giganta, ponosno 2.962 m visoko goro Zugspitze. Prečkali smo avstrijsko-nemško mejo ter se zapeljali v deželo bogate zgodovine, v paradiz, osrčje neokrnjene narave, skozi katero se vije kopica tematskih poti. Tja, kjer mogočni vrhovi ščitijo nežne griče in pisane travnike, nešteta jezera ustavljajo čas, tišina pa se meša s šumenjem gozdov ter zvonci pašne živine. Kjer prikupna gostoljubnost in domačnost ne poznata meja, običaji pa skozi čas slikajo idilične vasi. V domovino bele klobase, zrezkov, slane preste in tradicionalnih sirov. Kjer žejo pogasi domače varjeno pivo, nemalo komu pa deklice v »drndlih« pričarajo nasmeh na obraz. V deželo usnjenih hlač. Ja, tja, kjer človek in narava z roko v roki živita pravljичno življenje. In dejansko smo doživeli vse to, še mnogo več, ko smo raziskovali in občudovali lepote ene izmed 16 zveznih dežel Nemčije, Bavarsko. Deželo, ki premore neverjetno raznoliko ponudbo gorske pokrajine.

V mestecu Füssen se je naš avtobus ustavil in pripravljeni smo bili za naš prvi pohod. Modri oblaki, ki so se vztrajno borili s težkimi »sivaki«, so nas pospremili po zmerno vzpenjajoči se stezi križevagapota, mimo kapelice čudovito poslikavo, do vrha Kalvarineberga (953 m). Pričakala nas je podoba granitnega oltarja in dobesedno na sami strehi kamnite kapele s tremi križi se nam je ponudil nepozaben pogled na naš cilj, mestece Hohenschwangau. A svoj

čar in kraljevski pridih stamudalagradovanemškega samooklicanega kralja Ludvika II. Bavarskega, Hohenschwangau in Neuschwanstein. Potopljani v naravo, mimo snežno belih labodov, ki so se v vsej svoji veličini razkazovali na jezeru Schwansee in Alpsee, smo prispeli do vasi Hochswangau in po grajski poti nadaljevali do mostu Marienbrucke. S slednjega je oko občudovalo visoke bele stene enega izmed najlepših gradov sveta, Neuschwanstein. Marsikatera pripadnica ženskega spola si je v misli pričarala čudovite obleke, ki so nekoč poplesavale po tleh veličastnih dvoran, obdanih s prečudovitimi rezbarijami in razkošnimi poslikavami. Za lepote gradu, ki si ga je za vzgled vzel sam Walt Disney, enostavno ostane le beseda čarobno. In s pogledom na že skoraj popolnoma očiščen vrh gore Säuling, kamor smo bili namenjeni naslednji dan, smo se peš odpravili do mesteca Schwangau. Med potjo smo se razveselili pridnih kmetov, ki so kosili

svoje travnike in s tem napovedovali lepo vreme. Kot se je izkazalo kasneje, je ta napoved držala kot pribito vse do zadnjega dne našega tabora. V enem izmed lokalnih penzionov, s čistim alpskim pridihom, gostoljubnostjo, odlično lokalno hrano ter domačim varjenim pivom, smo se namestili za dva dni.

V kopici jutranjih žarkov je mogočni Säuling (2.047 m) že klical planince. Naša četica se je pričela pridno vzpenjati po dokaj razmočenem gozdnem terenu, ki ga je dodobra izdelalo deževje prejšnjih dni. Ob prehodu v skalnati del poti se je odpiral razgled na oba gradova in temno modra okoliška jezera. V nadaljevanju smo, na določenih mestih s pomočjo jeklenic, osvojili planotasti del gore, ki naj bi po legendah služil kot zbirališče in plesišče čarovnic. Naši objektivni so med potjo ujeli okno ruševine, obarvano v rožnato, kjer so nastali edinstveni posnetki. Zagrizli smo v kolena in ponosno stali pred križem na vrhu Säulinga. Razgled nepozaben. Na eni strani visoki »špičaki« Alp, na drugi

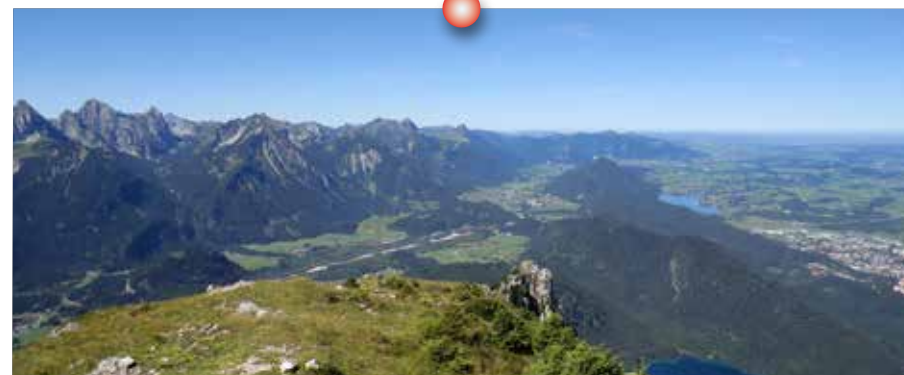
strani ravnina, kamor seže oko. Spust proti koči Säulinghaus je zaradi strmega in krušljivega terena zahteval precej koncentracije. Krožna pot okoli same gore, razgiban in raznolik teren celodnevne ture pa je terjal tudi svoj davek. Gora jih je vzela, Marijine »gozderje« namreč.

Spočiti in siti smo z avtobusom drveli v smeri Tegernseeja. A ker naša radovednost ne pozna meja, smo si tretji dan v vasi Weis ogledali razkošno cerkev, posvečeno bičanemu Kristusu, znano po čudežu iz leta 1738, ko so se oči kipa napolnile s solzami.

Na Säuling

Pred vzponom na Wallberg (1.722 m) smo potrebovali še »doping«, čokoladni seveda. V vseh možnih okusih in barvah nam ga je ponudila lokalna čokoladnica. Pa je mogoče le-ta vplival, da nas je na travnati greben pod sam vrh Wallberga popeljala gondola? Ne, bil je dan za nabiranje novih moči pred vzponoma, ki sta sledila v naslednjih dneh. Ob vrnitvi iz gore smo nekaj sproščujočih trenutkov preživel ob 5,27 km dolgemu jezeru Tegernsee, enem najčistejših jezer Bavarske. Njegovo zaščiteno območje pa je znano kot domovanje Evropskega bobra. Sonce se je leno spuščalo za gore,

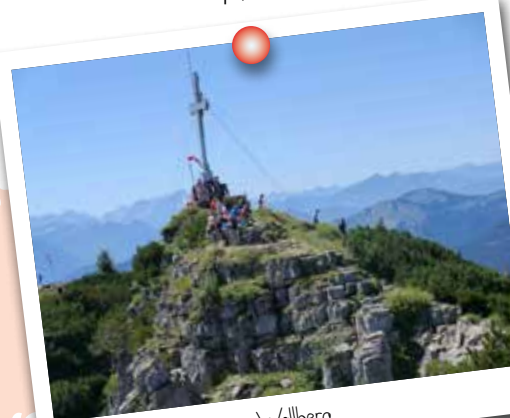

Razgled iz planotastega dela Säulinga

ko smo prispeli v mesto Ruhpolding. Christian nas je pristrčno sprejel, njegov penzion pa čisti alpski »šik«. Vsaka soba v drugačnem stilu, z ženo imata očitno žilico za dobro opremljanje. Vsaj pol ure smo tekali od ene do druge ter ocenjevali, čigava je lepša. Razočarali niso ne obilni zajtrki, kakor ne lokalno in tradicionalno pripravljene večerje.

V dolini Strohnwald je kožo rosil vlažen zrak in napovedoval vroč dan. Skozi senčen gozd, po delu poti E4 in Via alpini, smo dokaj osamljeni korakali proti markantnemu vrhu Hochfelln (1.674 m). A kmalu je v naših ušesih pričel odzvanjati pozdrav »serbus« in stezica se je, zaradi

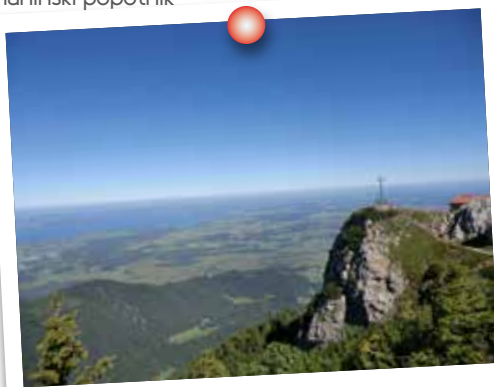
vse večjega števila pohodnikov, ki so prihajali iz drugih smeri, vztrajno ožila. Na vrhu pa 360-stopinjski panoramski razgled na Centralne Alpe ter Bavarsko morje (Kimsko jezero), kot ga imenujejo domačini. Dih jemajoče. Mimo impulzantnega križa smo se spustili do najvišje ležeče gostilne Kimskih Alp, Hochfellnhaus, v nadaljevanju pa po peščeni poti »vijugali« v smeri doline. Pozornost so pritegnile raznolike in unikatne gorske kočice, »naslikane« po travnatih pobočjih, ki so kar kipele od življenja. Rutice in prtički z izvezenimi planikami, prikupni »žganjački«, kravji zvončki ter poslikane alpske hiše so se vtisnili v spomin. Potep skozi Ruhpolding je dodal svoj čar. Začarani smo bili tudi naslednji dan, ko so noge stopicale po mogočno prepletenih koreninah, v kombinaciji s preprogo mahu in dve uri risale podobe iz pravljic. Pred nami se je odprl pogled na skalnati vrh, ki spominja na greben petelina (v nemščini Kam), po katerem je mogočna gora Kampenwand (1.669 m) poimenovana. Mimo čred zaspanega goveda in kolon turistov smo skozi skalovje, kjer nam je bilo na rahlo izpostavljenem delu v pomoč nekaj klinov, osvojili sam vrh. Le-tega na vzhodnem grebenu krasi kar 12 metrov visok križ, ki velja za največjega v Bavarskih Alpah. Na

Wallberg

Pogled proti vrhu Säulinga

Hochfelln

njegovih krakih so pritrjene ploščice, v katere je vklesana zgodovina tega območja. Pogled na fenomenalno gorsko verigo Centralnih Alp, vse od Bertersgardenskega nacionalnega parka z najvišjim vrhom Watzman, čez skalnato morje, do Visokih Tur z mogočnim Großglocknerjem, nas je pustil brez besed. In pogled na tisto, kar nas je še tega dne čakalo, Kimsko jezero. Zaradi gneče na vrhu smo jo hitro, a varno popihali proti koči pod vzhodnim Kampenwanda, se okrepčali, nato pa se z nostalgijo gondolo spustili novim dogodivščinam naproti.

Spet tisti rahlo grenak priokus, da moramo zapustiti nekaj čudovitega, pustolovskega, nas je razdelil v dve skupini. Prva je ucvrla jugovzhodno od Ruhpoldinga, v smeri gore Rauschberg (1.671m), kamor se je povzpela z gondolo. Ob pogledu na

najvišja vrhova Avstrije, Großglockner in Großvenedi, se je sprehodila po tematski poti Holzgeisterweg, okrašeni z igrivimi lesenimi skulpturami, predvsem namenjeni ozaveščanju o zaščiti gozdov. Drugi skupini je osamljena dolina Röthelmoss, ki se vije med prostranimi pašniki ter belimi stezicami, vzporedno med mestoma Ruhpolding in Reit im Winkel, zadnji dan dodala še piko na i že tako magičnim doživetjem preteklih pohodov. V sproščnem vzdušju smo po uri hoje prispeli do planinske kočice, kjer so nam oskrbniki s svojo gostoljubnostjo in ljubeznivostjo postregli odlični prigrizek. Da je odlično tudi bavarsko, smo se prepričali ob kozarcu svežega kislega mleka. Pot smo nadaljevali po nedotaknjem visokem barju Röthelmoss, ki spada v okoli 9500 ha velik naravni rezervat, skupaj z območjem treh jezer. Živalski in rastlinski svet ščiti masiv Hochkienberg, ki ga preletavajo gorski orli. Tukaj domujejo gamsi, ki se veselo vzpenjajo po strmih skalovju, po močvirju in nizkem rastju se sprehaja rdeča jelenjad, snežni zajec ali gozdni jereb, ki pa so ostali našim očem skriti. Iz gostih krošenj dreves so se slišali žvižgi morebiti belohrbtega detla ali skalnega plezalčka, a najlepši zvok je bilo »jodlanje« našega Toneta, ki nas je vzpodbudilo k petju planinskih

pesmi. In nova pesem se je rodila tudi izpod pisal Marije ter Draga, ki je v ritmični »naša četica koraka« poskrbela še za čudovit zaključek in krajšanje dolge poti proti domu. V svoje rime sta zajela celotne prigode iz gorate, kraljevske, v tančico skrivnosti odete dežele Bavarske.

Andreja Štumberger

Himna - tabor odraslih planincev Bavarska 2016

Naša četica koraka strumno in veselo,
drug za drugim, v ravni vrsti, gremo zdaj v(u) hribe. 2x

ODPEV: Primož, Primož, ti si prvi, pridno ti sledimo,
Janez zadaj poskrbi, da koga ne zgubimo. 2x

Smo planinci vsi veseli, v hribe zdaj hitimo,
hitro, hitro, da vrhov čim več mi osvojimo. 2x
ODPEV

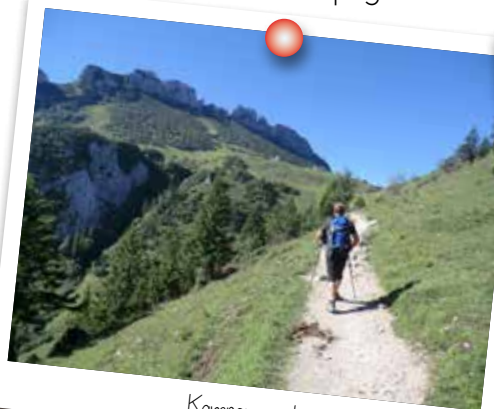
Na Bavarsko smo se letos na tabor zdaj podali,
da bi nemške gore, hribe in poti spoznali. 2x
ODPEV

Prvi dan nam Ludvik kaže svoje lepe dvore,
drugi dan pa Säuling (izg. Zojling) strgal je podplate dvoje...2x
ODPEV

Ko prispeli smo v Ruhpolding (Rupolding), šnicle tam dobili,
vsi veseli, na Hochfelln (Hohfeltn), drugi dan hodili...2x
ODPEV

Poleg hribov smo spoznali toliko vrst piva,
da ostala žejna ni nobena duša živa...2x
ODPEV

Marija in Drago Koren

Kampenwand

vzpon na Kampenwand

... skupaj od leta 1904

PLAN AKTIVNOSTI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ ZA LETO 2017

Datum	Aktivnost	Zahtevnost	Zvrst	Org.	Vodniki, vodja akcije
14. 1.	Rogla – Osankarica; Pohod v spomin Pohorjskemu bataljonu	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	VO	Jurij Drev, Janez Kugonič
21. 1.	Pohod "Zdravju naproti" na Goro Oljko (733 m)	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	VO	Jurij Drev, Miran Hudej
8. 2.	Turna smuka – Smrekovec (1577 m) – Mozirske planine	Lahka turna smuka	Turna smuka	VO	Bojan Rotovnik, Janez Kugonič
12. 2.	Po Šiljevih vlakih na Smrekovec	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	VO	Igor Rezman, Vlado Stropnik, Jurij Drev
19. 2.	Pohod po Gaberški poti	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	SG	Igor Rezman, Marko Borovnik
3. 3.	Vollni občni zbor društva			UO	Matej Kortnik
5. 3.	S klopcice na klopco – obhodnica okoli Silvnice pri Celju	Lahka pot	Pohod	VO	Vlado Stropnik, Bojan Rotovnik
Marec	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Tekmovanje	MO	
25. 3.	Pohod po stopinjah Valentina Staniča	Lahka pot	Pohod	VO	Primož Grudnik, Tina Jemec, Jure Grudnik
8. 4.	Evropska pešpot E6 Turjak	Lahka pot	Izlet	VO	Jurij Drev, Miran Hudej
April	Čistilna akcija			OVGN	Matej Kortnik
April	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Tekmovanje	MO	
1. 5.	Pivka – Kršičevce (1091 m)	Lahka pot	Izlet	VO	Vlado Stropnik, Tjaša Ostervuh
21. 5.	Pekel pri Borovnici in Mali Trebelnik	Zahtevna pot	Turna	VO	Filip Vrabčič, Jurij drev, Roman Branc
3. – 4. 6.	Lička Plješevica (HRV)	Lahka pot	Turna	VO	Andreja Konovšek Jalen, Vlado Stropnik
17. 6.	Dan slovenskih planinskih doživetij 2017 – Dom pod Storžičem	Različne zahtevnosti	Izleti in ture	VO	Bojan Rotovnik in Evgen Drvarič
25. 6.	Pohod po Ravenski planinski poti	Lahka pot	Pohod	VO	Matej Kortnik, Jure Grudnik
29. 6.-27. 7.	11. Družinski planinski tabor	Lahke poti	tabor	SZ	Mojca Novak
8. 7.	Skupna akcija Šaleških PD	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Izlet in turi	VO	Jurij Drev, Miran Hudej, Tjaša Ostervuh
22., 23. 7.	Kriške Alpe (Avstrija)	Zahtevna in lahka pot	Turna	VO	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Jure Grudnik, Bojan Rotovnik
13. 8.	Davča – Porezen	Lahka pot	Turna	VO	Tina Jemec, Roman Branc, Vlado Stropnik
26. 8.	Mirza gora (2203 m) in Babe (2127 m)	Zelo zahtevna in zahtevna pot	Turna	VO	Primož Grudnik, Janez Kugonič; Matej Kortnik, Marko Borovnik
August	Planinski tabor za osnovnošolce	Tabor	Tabor	MO	Tjaša Ostervuh
10. 9.	Kriška gora in Tolsti vrh (1715 m)	Lahka pot	Turna	VO	Jurij Drev, Andreja Konovšek Jalen, Marko Borovnik, Tina Jemec,
24. 9.	Pohod na Smrekovec (1577 m) – občinski praznik	Lahka pot	Pohod	VO	Matej Kortnik, Igor Rezman, Jure Grudnik
23. – 28. 9.	Planinski tabor za odrasle – Korzika	Tabor	Tabor	VO	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Vlado Stropnik, Jurij Drev
Oktober	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Tekmovanje	MO	
Oktober	Naravovarstveni izlet	Lahka pot	Izlet	OVNG	Klavdija Potočnik
1. 10.	Veliki (1630 m) in Mali Muzec (1612 m)	Lahka pot	Pohod	VO	Matej Kortnik, Igor Rezman, Tjaša Ostervuh
7. 10.	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta Šoštanj	Lahka pot	Pohod	VO	Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Igor Rezman
14. 10.	Vzpon na Raduho (2062 m) po Gamskih sledeh	Zahtevno brezpotje	Turna	VO	Primož Grudnik, Andrej Veternik
4. 11.	Izlet v neznanu	Lahka pot	Izlet	VO	Predsednik PD, Vlado Stropnik, Filip Vrabčič
18. 11.	Žbevnica (Čičarija).	Lahka pot	Turna	VO	Andreja Konovšek Jalen, Vlado Stropnik, Tjaša Ostervuh
2. 12.	Srečanje vodnikov Šaleške doline		Srečanje	VO	VO
26. 12.	Pohod Topolišica – Sleme preko Loma (1086 m)	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	VO	Bojan Rotovnik, Igor Rezman, Andrej Veternik, Matej Kortnik

Legenda: VO – vodniški odsek, MO – mladinski odsek, MarO – markacijski odsek, SG – sekcija Gaberke, UO – upravni odbor, SZ – sekcija zlatorog, možna sprememba datuma
Op.: prvo pisani je vodja akcije

Dodatni program

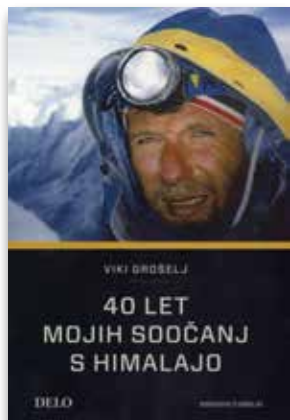
Sodelovanje društva z OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj in sicer sodelovanje vodnikov na vseh izletih mlajše in starejše planinske skupine. Predvideno 8 izletov zahtevnosti lahka pot. Vsi prevози se opravijo preko Planinskega društva Šoštanj.

Sodelovanje društva z Vrtcem Šoštanj in sicer sodelovanje vodnikov in markacistov pri delu planinske skupine v vrtcu (krajši izleti, planinske urice, itd).

Redno vzdrževanje na planinskih poteh v oskrbi Planinskega društva Šoštanj. Sem sodijo tudi večja nujna dela na poteh, kot so izdelava manjših brvi, prestavitve poti in drugo. Akcije vodijo usposobljeni markacisti. Vsa dela nadzira načelnik Markacijskega oddelka, ki tudi skrbi za varnost pri delu, beleži opravljena dela, priskrbi potreben material in drugo. Praviloma je akcija oddelka vsako drugo soboto v mesecu.

Redno opravljanje dežurstva v pisarni društva in skrb za društvene in skupne prostore v Vili Lučka na Koroški cesti 13, kjer imamo pisarno.

Iz planinske literature

Viki Grošelj: 40 let mojih soočanj s Himalajo

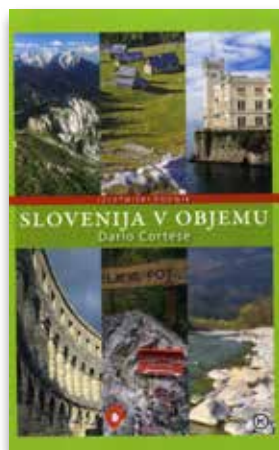
Viki Grošelj, rojen 1952, je vrhunski alpinist, himalajec, gorski reševalec in gorski vodnik, po poklicu pa športni pedagog. Kot alpinist je poleg številnih vzponov, ki jih je opravil v domačih in tujih

gorah, sodeloval na več kot tridesetih odpravah v neevropska gorstva. V Himalaji je opravil enajst vzponov na vrhove desetih od štirinajstih osemtisočakov. Na vse vrhove, razen na Makalu, Everest in Kangčendzengo, je splezal brez uporabe dodatnega kisika. Čeprav so jedro njegovega alpinizma vzponi na osemtisočake, je Grošelj tudi prvi Slovenec, ki se je povzpел na vse najvišje vrhove kontinentov. V založbi Delo je 2015 izšla knjiga Vikija Grošlja ob 40-letnici prvega slovenskega vzpona na osemtisočak. V njej so objavljeni avtorjevi zapisi z odprav na nepalsko Himalajo in zbrani avtorjevi članki, objavljeni zadnjih dvajset let v Sobotni prilogi, ki dodobra odlikavajo slovenska in svetovna dogajanja v Himalaji. »Grošelj ne piše le o krajih, kamor ljudje navadno ne gredo. Piše o krajih, kamor človeška noga še ni stopila. Je prvi posrednik med naravo, najmogočnejšimi, najbolj srhljivimi, najbolj neukročenimi in neukrotljivimi deli narave ter kulturo. Gre, zelo dobesedno, za poročila z roba. Ne le

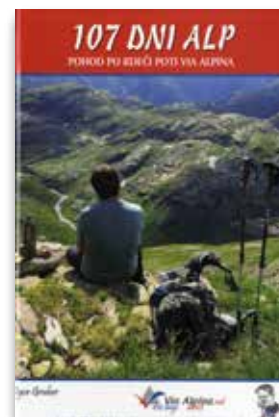
robov prepadov, pač pa tudi robov zemeljske oble, točk, ki so dobesedno najbližje preostanku neskončnosti vesolja,« je zapisal v predgovor h knjigi Ali Žerdin, urednik knjige.

Dario Cortese: Slovenija v objemu: izletniški vodnik

V lanskem letu, tik pred poletjem, je izšel nov izletniški vodnik, ki nas popelje v skrite kotičke naše domovine. Njegov avtor je priznani publicist, predavatelj in p o z n a v a l e c narave Dario Cortese, avtor mnogih knjig in popotnih vodnikov, ki nas v tem izletniškem priročniku popelje na 36 izbranih ciljev v Sloveniji in zamejstvu, na Hrvaškem ter v Italiji in Avstriji. Gre za izlete, kjer se stikajo različni svetovi, saj nas avtor skuša na majhnem okolju seznaniti z različnimi podobami narave, s hribi in dolinami ter tudi naravnimi in zgodovinskimi znamenitostmi. Tako rekoč vsi izleti so ravninski ali pa sredogorski, večinoma primerni za družinska potepanja, seveda pa so vsi opremljeni s potrebnimi informacijami, od zemljevida do opisa dostopov ter korisnih namigov, napotkov in naslovov, vsebuje tudi 80 fotografij. Sprehodimo se iz Socerba, po Rilkejevi poti, k izviru Kolpe, ob Dragoniji, Idriji,

čez Kamniško Bistrico in vse do Mure. Vodnik, ki nam, če ga uporabimo, pričara nepozabna doživetja.

Igor Gruber: 107 dni Alp

Domačin Igor Gruber, gornik, turni smučar, p o h o d n i k, fotograf in ljubitelj narave in gora je v poletju 2015 uspel uresničiti svoje sanje in prehodil Rdečo pot Via Alpina od Monte Carla do Trsta. V 107 dneh

je prehodil 2.640 km in se povzpел za 140 km. Na poti so ga spremljali 14-kilogramski nahrbtnik in 5 parov čevljev. Posnel je več kot 12.000 fotografij. Pohod je preko socialnih omrežij redno spremljalo več kot 10.000 ljudi. Svoje dogodivščine in spoznanja s te poti je strnil v knjigo in DVD, na katerem je posnet 67-minutni dokumentarni film ter 161 etap poti Via Alpina. Etape so pripravljene za pregledovanje v interaktivnem zemljevidu Google Zemlja, dodane so tudi Igorjeve avtorske fotografije. Z njima želi približati izkušnjo pohodništva na dolge proge oziroma veznega pohodništva prav vsakemu ljubitelju gora. V knjigi je zbranih veliko njegovih osebnih doživetij in življenjskih spoznanj, prav tako pa doživljanja njegovih domačih in prijateljev. Za popestritev so dodani izbrani odzivi sledilcev z družabnega omrežja Facebook. K temu so, glede na različne dogodke in anekdote, ki so se zgodile, dodani namigi, zakaj se podati na takšno pot in kako se nanjo dobro pripraviti. Knjiga je lahko poučen in koristen pripomoček za

vse, ki bi se želeli podati na pot v Alpe. V sliki in besedi so predstavljene vse etape poti Rdeča Via Alpina v smeri pohoda Monte Carlo–Trst.

Planinska šola: učbenik

V letu 2016 je izšla že tretja, dopolnjena izdaja Planinske šole (še 2005, 2011). Osnova za varno in doživeto gibanje v gorah je sedaj dopolnjena z novimi spoznanji in praksami, ki bodo koristile slehernemu o b i s k o v a l c u

gorskega sveta. Planinska šola je temeljni program planinskega usposabljanja. Slednje se praviloma izvaja v planinskih društvih in ni vezano na članstvo v planinski organizaciji niti ni pogojeno s starostnimi omejitvami. Prav nasprotno – planinska šola, kot osnovno usposabljanje planincev in gornikov, je namenjena množicam tistih, ki se zavedajo, da je osnovno znanje predpogoj za varno in vsestransko doživljanje gorskega sveta. Planinska šola obravnava vse, kar mora vsestranski gornik poznati – poznavanje zgodovine planinstva in alpinizma ter planinske organizacije. Poleg tehničnih znanj (gibanje, poznavanje opreme, prva pomoč, ...), so predstavljena tudi bolj teoretična področja, ki pa so še kako pomembna za kvalitetno pripravo in izvedbo ture, izleta ali pohoda ne glede na starost in kondicijsko pripravo. Učbenik Planinska šola je izdelek večje skupine avtorjev z različnih področij planinske dejavnosti. Med drugim tudi predsednika PZS in nekdanjega

predsednika PD Šoštanj Bojana Rotovnika, ki se kot urednik tretje izdaje zaveda, da bo v nadaljnjem morala iziti tudi četrta, prenovljena izdaja, v kateri bodo upoštevani predlogi, pripombe in ideje bralcev in uporabnikov te izdaje.

Mojiceja Podgoršek: Cicibani - slikanica

Za konec naj izpostavim še poučno slikanico za otroke z naslovom *S kozo Kiko v gore*. Avtorica Mojiceja Podgoršek je pisateljica, učiteljica, novinarka, bibliotekarka in

prejemnica več strokovnih nagrad. Izpod njenega peresa je nastalo že več kot 40 otroških in mladinskih knjig

in nekaj pravljicnih zgoščenk. V njeni zadnji slikanici predstavi skozi živalske like pomen primerne priprave in izvedbe planinskega izleta. Namreč, nekega dne se koza Kika odpravi v gore, da bi se naužila svežega zraka, miru in dobre hrane. Tudi kokoška Šmaka, ovca Ruška in pujsa Jožefa so hotele z njo. Toda koza Kika se s tem ni strinjala, saj za v gore niso bile dovolj pripravljene. Užaljene, ker jih je zavrnila, so se vse tri odločile, da ji bodo na skrivaj sledile. Ko pa jih doleti nevihta in nepazljivost ter slaba oprema, jih le koza Kika varno privede v dolino. Nikoli več se niso norčevale iz planinske opreme koze Kike.

Sedaj pa le veselo »na branje« in varen korak v gorah želimo!

Brina Zabukovnik Jerič

Občina Šoštanj
www.sostanj.si

Podpornik PD Šoštanj

Potopis

Indonezija

Dolge noči in kratki dnevi, malo toplote in še več mraza, to je mesec november in čas za skok v tople kraje. Tokrat sva odpotovala v državo s 17.000 otoki na tropskem jugu Azije, v Indonezijo.

Indonezija je najbolj naseljena država na svetu z največjim številom prebivalcev muslimanske vere. Tukaj živi preko 600 ljudstev s svojimi jeziki, miselnostmi in verovanji, zato je njihov uradni jezik indonezijsčina.

Odločila sva se obiskati Javo, Flores in Bali. Že prihod z letališča ti da vedeti, da si prišel v tropske kraje z visoko stopnjo vlažnosti, saj te v trenutku oblijeva vlaga in vročina.

Kar takoj sva se odpravila raziskovat otok Java, kjer se nahaja moderna prestolnica Jakarta, ki je zanimiv kalejdoskop ogromne dežele (pristanišče s starimi še plovnimi ladjami, narodni spomenik, kitajska četrt). V mestu se nisva zadržala dolgo in ženaslednji dan sva krenila z moderne železniške postaje naprej v Bandung, ki je še eno prenaseljeno mesto z ogromno prometa in ljudmi. Tu

sva najela motor in se zčila z množico ostalih, kjer na cesti ne veljajo nobena pravila prednosti

Borobudur

ali rdeče luči, in se srečno pripeljala do še aktivnega vulkana Tangkuban Prahua na višini 1.800 m. Zaradi teže se je celoten vulkan sesul sam vase in nastal je ogromen krater, kjer še vedno izhajajo strupeni žvepleni plini. Ker pa je bil najin glavni cilj obisk Yogyakarta, indonezijskega centra budizma in hinduizma s čudovitimi templji, sva z mini avtobusom in zopet ogromno prometa pripotovala v drugo največje mesto na Javi. Mesto ima še vedno svojega sultana. Tukaj živi polovica indonezijskega prebivalstva. V Yogyakarta sva obiskala v džungli postavljen Borobudur, ki je največji

Prambanan

... skupaj od leta 1904

Bromo

budistični tempelj iz 8. stoletja s 505 stupami (stavba v obliki kupole) s kipi bud. Gradili so ga kar 54 let. Na drugi strani mesta se nahaja Prambanan, ki je največji in najbogatejši hindujski tempelj na Javi s tremi glavnimi čediji, posvečenimi bogovom Brahmi, Višnuju in Šivi. Ker Indonezija leži na tektonski prelomnici, je le-ta polna aktivnih vulkanov, zato sva na Javi obiskala tudi aktivni ognjenik Bromo. 245 stopnic te popelje do vrha kraterja, kjer je prisoten stalen piskajoči zvok še aktivnega vulkana, iz katerega se vali ogromen oblak belih izpustov. Zelo atraktiven, še aktiven vulkan pa je bil vulkan Ljen na skrajnem zahodu

Jave, na katerega smo se povzpeli že ob eni uri zjutraj zaradi modrega ognja, ki izhaja iz kraterja in je viden le ponoči. Fantje dvajsetih let grizejo kolena po strmini in s težavo vlečejo lesene vozičke do kraterja, nato se spustijo v krater, kjer kopljejo žveplo. Spust v krater

Vulkan Ljen – nosač žvepla

je kot spust s Komarče, s tem da so fantje obuti le v natikače, ne uporabljajo nobene zaščitne maske kljub nevarnim žveplovim dimom, ki ti povzročajo žgoči občutek v grlu in te silijo na kašelj. Otvorjeni na ramah s 100-kilogramskimi košarami žvepla se podajo po kraterju navzgor in ga pretovorijo v nižino, kjer je namenjen za predelavo (industrija, kozmetika, gnojila).

Iz Jave naju je pot vodila do Malih sundskih otokov – Flores in Rinca. To so turistično manj obiskani kraji, vendar se nahajata tukaj dve največji znamenitosti, komodo varani (zadnji še živeči dinosavri na planetu) in ognjenik Keli Mutu s tremi raznobarnimi jezerci v kraterju, ki spreminjajo barvo. Flores je neverjeten v raznolikosti, na razbrazdanem otoku živi množica raznovrstnih plemen, ki še danes v tradicionalnih vasicah živijo življenje

Varani

kot nekoč. Na ogled varanov sva se podala z ladjico v sončno jutro med otoki, katerih vegetacija je zelo suha in so le slabo poraščeni z zelenjem. Na otoku Rinca, kjer domujejo varani, se podamo na kratek sprehod skupaj z rangerjem, saj kljub njihovi navidezni mimosti pomenijo veliko nevarnost za vsakogar. To so hitre in močne

Keli Mutu

Vas Bena - Ngada plemo

živali, ki ubijejo plen z ugrizom. Vanj vbrizgajo strup ter žrtev zasledujejo toliko časa, da ne pogine. Otok Rinca je naseljen tudi z opicami in jeleni. Nato naju je pot vodila v hriboviti del Floresa, kjer je vročina znosna. Z najetim motorjem sva se podala v hribovite predele otoka do plemena Ngada v vasi Bena. Prebivalci Floresa so v večini krščanske vere, zato je pred vstopom v vas ogromen lesen križ iz bambusa. V vasi biva 7 klanov, na sredini vasi stoji v paru 7 majhnih hišk in »senčnikov«, ki simbolizirajo žensko in moško skupnost. Prav tako je na sredi vasi žrtveni oltar, kjer žrtvujejo živali za namen poroke, rojstva otroka. Glavna dejavnost domačinov je ikat – vezenje motivov. Glavna barva je črna, ki pomeni originalnost, čistost in genialnost. V vasi se ukvarjajo s pridobivanjem cimeta, makadamije, klinčkov.

Iz Floresa sva se podala na Bali, ki je magnet indonezijskega turizma in je gotovo rajski otok bogov, tisočernih templjev in slovesnosti. Otok se ponaša s svojevrstno kulturo, umetnostjo, verovanji in tradicijo. Najpomembnejši kolonialni lastniki so bili Nizozemci. Krasi ga bujno zelenje na zahodu. Otok slovi kot turistično središče, saj ima na jugu razvito turistično infrastrukturo, kjer je poznan predel Kuta. To je središče zabav, pa tudi dolgih peščenih plaž ob Indijskem oceanu, primernih za surfanje. Eden izmed najstarejših in največjih spomenikov na Baliju je tempelj Gunung kawi, ki zajema deset 8-metrskih v kamen izklesanih templjev, ki naj bi bili posvečeni članom balijskega dvora. Večina prebivalcev otoka Bali je hinduistične vere in večkrat dnevno darujejo darove bogovom v templjih. Je pretežno gorat otok vulkanskega

izvora. Zaradi njegovega tropskega podnebja je primeren za gojenje riža. Kamor se ozreš, se razprostirajo zelena riževa polja ali terase. Poznan je po tradicionalnih plesih. Eden od takšnih je kečak, atraktiven ples 70 moških plesalcev. Gre za prizor iz hindujskega epa Ramayana. Pri predstavi glasbeniki ne sodelujejo, saj glasbo proizvedejo kar plesalci sami s petjem, melodičnim govorjenjem (»čaka čaka čaka«), topotanjem in ploskanjem, v krogu sede ali stojijo premikajo le roke in rame.

V hribovitem predelu Balijsa sva

Bali - riževe terase

skočila do vulkana Batur (1.717 m), ki je viden tudi z morja in katerega izbruh je bil eden izmed najmočnejših na Zemlji. Njegova zadnja aktivnost je bila v letu 2000. Vrh se je kasneje zrušil sam vase in na pobočju je še vedno viden temen pas ohlajene lave ter kratersko jezero Batur s premerom 11 km.

Ljudje v Indoneziji so prijazni, na vsakem koraku te pozdravljajo s Hello, Miss ali Hello, Mister in za spomin z belima turistoma sledi obvezno slikanje. Le redko kdo govori angleško, vendar roke so univerzalni jezik in hitro se dogovorimo. Hrana je okusna. Prevladujejo riž, soja, meso vseh vrst, riževi rezanci, okusne juhe in raznovrstno tropsko sadje. Raziskala sva le del te raznovrstne dežele in mogoče naju pot zanese na še kakšnega izmed njihovih mnogih tropskih otokov.

KRAJEVNA SKUPNOST GABERKE

**Gaberke 101
3325 Šoštanj**

**Podpornik
PD Šoštanj**

Opisi izletov 2017

UDELEŽBA NA POHODU ROGLA 1517 m - OSANKARICA (v spomin na Pohorski bataljon)

Datum odhoda: 14. januar
Vodnika: Jurij Drev, Janez Kugonič
Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah
Čas hoje: 5 ur
Oprema: planinski čevlji, pohodne palice, gamaše
 Kot že vrsto let se bomo udeležili pohoda v spomin Pohorskega bataljona, ki poteka na relaciji od Koče na Pesku (Rogla) preko Osankarice do vasi Kot. K pohodu spada tudi družabno srečanje v športni dvorani Zreče, celodnevno organizacijo pa prevzema Planinsko društvo Zreče.

UDELEŽBA NA POHODU GORA OLJKA 733 m - Zdravju naproti

Datum odhoda: 21. januar
Vodnika: Jurij Drev, Miran Hudej
Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah
Čas hoje: 4 ure
 Tudi letos se bomo udeležili tradicionalnega pohoda Zdravju naproti na Goro Oljko in tako kot vsako leto tudi tokrat poskusili vrh osvojiti po drugi poti ter tako spoznati kakšen nov kotiček ali pot v naši bližini. Pohod bomo pričeli na avtobusni postaji Šoštanj ter po markirani poti ob jezeru nadaljevali proti Lokovici in proti Velikemu Vrhju, Vedetu in nato še zadnji vzpon mimo Rogelška na vrh Gore Oljke (2 uri). Na vrhu vsak pohodnik od organizatorjev (PD

POLZELA) prejme trdo kuhano jajce v počastitev praznika sv. Neže, jubilejni pohodniki pa prejmejo tudi priznanja. Vračamo se po isti poti. Planinski dom je odprt, možno je dobiti toplo hrano in pijačo. Kljub temu imejte s sabo toplo pijačo in kakšen prigrizek po lastnih potrebah.

TURNO SMUČARSKI IZLET NA BOSKOVEC 1587 m IN SMREKOVEC 1577 m

Datum izleta: sreda, 8. februar 2017
Vodniki: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Janez Kugonič
Zahtevnost: lahka turna smuka
Čas hoje in smučanja: 4–5 ur
Opis:

PD Šoštanj za namen popularizacije turnega smučanja vsako leto organizira en lažji turno-smučarski izlet na področju Smrekovca in Mozirskih planin. V letu 2017 se bomo ponovno odpravili iz Mozirskih planin na Smrekovec. Zbrali se bomo ob 8.30 na Mozirski koči na Golteh 1356 m, kjer nas vedno prijazno sprejme oskrbnik Filip. Najprej se bomo povzpeli na najvišji vrh Mozirskih planin, Boskovec 1587 m, nato pa že sledi prvo turno smučanje predvsem po gozdnih vlakih vse do sedla Kal 1318 m. Nadaljevali bomo po planinski poti do Doma na Smrekovcu 1377 m, kjer nas prav tako vedno prijazno sprejme oskrbnik Tomo. Po daljšem odmoru se bomo povzpeli na Smrekovec 1577 m, nato pa v primeru ugodnih snežnih razmer sledi še zadnji in razmeroma dolg spust vse do kmetije Luka v Belih Vodah. Od tam bo

za voznike urejen prevoz do Žekovca, kjer priporočamo, da udeleženci izleta parkirajo avtomobile in se na Golte odpravijo z gondolo.

Za udeležbo na izletu je potrebna ustrezna fizična pripravljenost ter osnovna turno-smučarska in planinska oprema. Skupni čas hoje s smučmi in smučanja ne bo presegel 5 ur.

PO ŠILJEVIH VLAKAH NA SMREKOVEC

Datum odhoda: 12. februar
Vodnika: Igor Rezman, Vlado Stropnik, Jurij Drev
Zahtevnost: lahka pot v zimskih razmerah
Čas hoje: 5 ur
 Tradicionalni zimski pohod na Smrekovec je organiziran v spomin na našega člana in vodnika Milana Pogorelnika po gozdnih poteh, ki jih je imel on najraje. Pohod je organiziran v soorganizaciji PD Velenje – sekcija Topolšica in PD Šoštanj.

PLANINSKI IZLET "S KLOPCE NA KLOPCO"

Datum odhoda: nedelja, 5. marec 2017, ob 7.00 izpred AP Šoštanj
Vodniki: Vlado Stropnik in Bojan Rotovnik
Zahtevnost: lahka označena pot
Čas hoje: 4–5 ur
Opis poti:

Planinsko društvo Slivnica pri Celju je leta 2013 uredilo planinsko rekreativno-učno pot, ki so jo poimenovali "S klopce na klopco". Z njo so povezali zanimive vrhove v okolici Gorice pri Slivnici, s katerih je lep razgled. Postavili so tudi klopce, ki so namenjene obiskovalcem, da si vzamejo čas za oddih in

opazovanje čudovite narave.

Planinski izlet bomo začeli (in zaključili) v kraju Gorica pri Slivnici 276 m, ki je le nekaj kilometrov oddaljena od Šentjurja. Prehodili bomo krajšo različico te obhodnice, ki poteka večkrat malo gor in malo dol po okoliških vrhovih. Na začetku se bomo povzpeli na Gradišče 433 m, se spustili do ceste proti Loki, ki jo bomo prečkali in se povzpeli na Peske 428 m, kjer se odpira najlepši pogled s poti na Slivniško jezero. Nato bomo nadaljevali do cerkve Sv. Helene 528 m s konca 15. stoletja, ki je spomeniško zaščitena skupaj z opaznimi topoli ob njej. S Sv. Helene je v primernem vremenu lep razgled na vse strani. Po krajšem počitku se bomo spustili do vasi Bukovje 419 m vse do glavne lokalne ceste, nato pa sledi vzpon na Col 550 m, ki leži neposredno nad znano in osem stoletij staro vasico Slivnica pri Celju, ki jo bomo skupaj s farno cerkvijo Sv. Magdalene obiskali ob nadaljevanju naše poti. Od vasi sledi še zadnji spust preko travnika in gozda v dolino vse do Gorice pri Slivnici.

Planinska pot "S klopce na klopco" je tudi obhodnica in PD Slivnica pri Celju je izdalo posebne kartonček za zbiranje žigov s kontrolnih točk. Na planinskem izletu bomo osvojili pet kontrolnih točk od sedmih, preostali dve kontrolni točki pa naj bosta še dodatna motivacija za prihodnji obisk hribov v okolici Slivniškega jezera.

POHOD PO STOPINJAH VALENTINA STANIČA (Kanal ob Soči)

Datum odhoda: 25. marec 2017
Vodniki: Primož Grudnik, Tina Jemec, Jure Grudnik
Zahtevnost: lahka označena pot
Čas hoje: 5 ali 8 ur

Opis poti:

Pohodna pot Po stopinjah Valentina Staniča je nastala v spomin slovenskemu duhovniku, alpinistu, pesniku, pisatelju, prevajalcu in učitelju Valentinu Staniču. Začetek pohoda bomo pričeli v Solkanu na parkirišču tik ob cestnem mostu čez reko Sočo, ki vodi v Goriška brda. Na začetku bo hoja potekala po zelo razgledni poti do koč na Sabotinu (1 ura 45), kjer si bomo lahko prostovoljno ogledali muzej orožja iz prve svetovne vojne, po želji bo še voden ogled bunkerjev, jarkov in kavern (cca 1 ura). S hojo bomo nadaljevali po grebenu do Vrhovelj (1 ura) in naprej do planinske koč na Koradi (1 ura). Od tukaj sledi še okoli 3 ure hoje večinoma po gozdnih poteh, manjši del po asfaltu do Kanala. Slovesni zaključek v Kanalu je predviden za 14. uro. Pohod bomo lahko glede na želje pohodnikov tudi skrajšali in si na lastno željo ogledali kakšno krajevno znamenitost.

EVROPSKA PEŠPOT E6 - TURJAK

Datum odhoda: 8. april 2017

Vodniki: Igor Rezman, Jurij Drev, Marko Borovnik

Zahtevnost: lahka označena pot

Cas hoje:

Opis poti:

Letošnjo etapo po evropski pešpoti E6 bomo imeli od Turjaka do Predgozda. Izlet bomo pričeli na Turjaku. Od tod sledimo poti v smeri proti Kočevju in po nekaj metrih zavijemo desno, kjer se pridružimo gozdni učni poti pri Volčjih jamah in si ogledamo spominsko obeležje. Pot se nadaljuje skozi Mali Osolnik do cerkve Sv. Jakoba in Veliki Osolnik, kjer zavijemo levo do cerkve Sv. Lenarta, za nami pa je čudovit

razgled na okoliške hribe in oddaljene Karavanke ter Kamniško-Savinjske Alpe. Pot nas naprej vodi proti vasi Laze, spust proti Robu ter nato proti Osredku. Steza, ki na nekaterih odsekih poteka po strmih pobočjih, se na koncu dvigne na planjavo pred Osredkom. Sledi spust in prečkanje nekaj vasi vse do Predgozda, kjer bomo zaključili letošnjo etapo E6.

PIVKA - KRŠIČEVEC 1091 m

Datum izleta: 1. maj 2017

Vodnika: Vlado Stropnik, Tjaša Ostervuh

Zahtevnost: lahka označena pot

Cas hoje in smučanja: 4–5 ur

Opis:

Na letošnjem prvomajskem izletu bomo obiskali Pivsko. V naslovu omenjena gora ali pravilneje rečeno hrib leži severovzhodno od mesta Pivka. Od tod dobrih deset kilometrov oddaljena in zelo zanimiva vas Jurišče bo naše izhodišče. Pot nas bo na začetku vodila zložno navgor, med izrazito kraškimi, a žal večinoma opuščenimi pašniki, vse do južnega vznožja gore. Malenkost bolj navkreber in večji del po gozdu bomo nadaljevali vse do vrha hriba, ki tvori prelepo travnato planoto in je tudi dober razglednik. Od tod se vidi vse do Dolomitov na zahodu, Julijcev in Kamniško-Savinjskih Alp na severu, Učke in Snežnika na jugu itd. Malce nižje na vzhodnem pobočju Kršičevca leži Mrzla jama, v kateri se je med drugo svetovno vojno zadrževal in pisal pesmi naš rojak Karel Destivnik-Kajuh. Po dogovoru bomo ob povratku obiskali tudi to zanimivost. Na ogledu, ki je bil opravljen v mesecu novembru 2016, smo od domačih planincev izvedeli,

da se bo na ta praznični dan na vrhu dogajalo nekaj zanimivega. Postimo se presenetiti. Vsekakor pa vam v času, ko tam doli narava pokaže vse svoje čare, ponujamo en lep zanimiv izlet in pričakujemo vašo udeležbo.

PEKEL PRI BOROVNICI - KRIMSKO HRIBOVJE

Datum odhoda: nedelja 21. maj

Vodnika: Filip, Jure in Roman

Zahtevnost poti: lahka pot

Cas hoje: 5 ur

Opis:

Krim je s 1107 m najvišji vrh Krimskega hribovja. Je izredno razgledni vrh, ki se dviguje na južnem obrobju ljubljanskega barja nad Rakitno, Dražico in sotesko lške ali lški vintgar. Krim prekrivajo bujni gozdovi, ki se raztezajo na jug čez rakitniško planoto in Slivnico na Bloke. Poleg omenjene soteske lške je na hribovju še več sotesk. Ena od zanimivejših je soteska Pekel na zahodnem delu hribovja pri naselju Brezovica. Čez sotesko vodi pot, ki je izredno razgibana in na nekaterih mestih nekoliko izpostavljena (lesene brvi, visoke in strme stopnice, jeklenice in klini). Skozi sotesko teče potok Otavščica. Pot vodi mimo številnih brzic, tolmunov in mimo petih slapov. Po ugledu soteske bo sledil še potep po Krimskem hribovju.

LIČKA PLJEŠEVICA (PLJEŠIVICA), HRVASKA

Datum odhoda: 3.–4. 6. 2017

Vodnika: Andreja Konovšek Jalen, Vlado Stropnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Cas hoje: 8 ur

Opis:

Lička Plješevica (Plješivica) je planina na Hrvaškem, njen manjši del pa se nahaja na meji z Bosno in Hercegovino. Razteza se v smeri severozahod–jugovzhod do Plitvičkih jezer od Zrmanje in deli Liko do Pounja (ozemlje ob reki Uni). Pripada Dinarskomu gorstvu, večina njene površine pa je prekrita z gozdom. Njeni najvišji vrhovi so Ozeblin (1657 m), Gola Plješivica (1646 m) in Kremen (1591 m). Mi smo za naš cilj tokrat izbrali Golo Plješivico. Vrh z izrednim razgledom je bil še nedolgo nazaj nedostopen zaradi vojaškega območja. Na njenem vrhu se je v času Jugoslavije nahajal radar, ki je imel največji domet v Jugoslaviji in je pokrival večji del zračnega prostora Italije, Avstrije in Madžarske, ob vznožju Plješevice pa na vzhodni strani leži znamenito vojaško letališče Željava. Na vrh se bomo povzpeli iz kraja Korenica na hrvaški strani. Drugi dan bo namenjen krajši pohodni turi in ogledom v okolici.

DAN SLOVENSKE PLANINSKE DOŽIVETIJ 2017 - srečanje slovenskih planincev na Domu pod Storžičem

Datum odhoda: 18. junij

Vodnika: Bojan Rotovnik in Evgen Drvarič

Zahtevnost: izleti različnih zahtevnosti

Cas hoje: odvisno od izbranega izleta

Opis:

Planinsko društvo Šoštanj bo organiziralo udeležbo na Dnevu slovenskih planinskih doživetij 2017, ki bo potekalo v soboto, 18. junija 2017, na Domu pod Storžičem. Program bo pripravljen tako, da bodo v dopoldanskem času organizirane različne planinske aktivnosti različnih težavnostnih stopenj, tako da si bo

lahko vsak udeleženec izbral sebi najprimernejšo. Poseben program bo namenjen tudi družinam in kolesarjem. Osrednji del prireditve bo potekal po vrnitvi pohodnikov z izletov in bo poleg krajše proslave s kulturnim programom vključeval tudi različne predstavitve. Iz Šaleške doline se bomo na pot odpravili s posebnim avtobusom v zgodnjih jutranjih urah, povratek pa je predviden v večernih urah.

POHOD PO RAVENSKI POTI

Datum: 25. 6. 2017

Vodnika: Matej Kortnik, Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis:

Ravska pot je obhodnica okoli Raven pri Soštanju. Planinska pot je bila urejena in registrirana leta 2004, ko je ob otvoritvi 25. junija po njej potekal tudi prvi pohod. Pot poteka večinoma po kolovozih in gozdnih stezah. Najvišji vrh je s 710 metri nadmorske višine Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudovit pogled na celotno Šaleško dolino. Že tradicionalno PD Soštanj v sodelovanju s ŠD Ravne vsako leto organizira pohod po tej 16 km dolgi poti. Nekje na dobri polovici prehojene poti je organizirano tudi družabno srečanje pri kmetiji Abidnikovih, za katerega poskrbi ŠD Ravne.

SKUPNA AKCIJA ŠALEŠKIH PD

Datum odhoda: 8. julij

Vodniki: Jure Drev, Miran Hudej, Tjaša Ostervuh in vodniki sodelujočih društev

Zahtevnost poti: ture različnih

težavnostnih stopenj

Opis:

Na pobudo planinskih vodnikov iz planinskih društev Šaleške doline smo v letu 2002, ki je bilo proglašeno s strani Organizacije združenih narodov za mednarodno leto gora, prvič organizirali skupno akcijo šaleških planinskih društev z namenom, da spodbudimo organizirano zahajanje v gore skupaj s planinskimi vodniki in tako dodamo kanček k zmanjšanju onesnaževanja, ki ga povzročimo z osebnimi vozili v gorskem svetu, in tudi opozorimo udeležence na varno hojo v gorah.

Pred vami je tako sedaj že 16. akcija. Vodniki upamo, da se vidimo v čim večjem številu.

KRŠKE ALPE (AVSTRIJA)

Datum odhoda: 22., 23. 7. 2017

Vodniki: Primož Grudnik, Janez Kugonič, Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahka in zahtevna pot

Opis:

Krške Alpe na avstrijskem Koroškem so dobile ime po reki Krki, nemško Gurk, ki izvira v osrčju gorstva, južno pod prelazom Turracher Höhe in ki gorstvo tudi deli na vzhodni in zahodni del. Najzahodnejše in hkrati najvišje gorovje Krških Alp so Nockberge. Zanj so značilni obli in travnati vrhovi, področje pa spada v istoimenski biosferni rezervat. Poleg obsežnih smrekovih gozdov se tod razprostira gozd posebne vrste – belega bora cemprin, ponajbolj se z nahajališči zdravilne špajke in ponovno so naselili svizca.

Vodniki bomo v spomladanskem času

opravili ogledno turo in tako pripravili program dvodnevne izleta, ki bo objavljen na spletni strani.

DAVČA - POREZEN (1630 m)

Datum odhoda: 13. 8. 2017

Vodniki: Tina Jemec, Roman Branc, Vlado Stropnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Opis:

Tokrat se bomo odpravili na najvišji vrh v Cerkljanskem hribovju. Porezen je 1630 m visoka gora, ki se nahaja med Davčo in Baško grapo. Porezen je znan po svojih utrdbah – labirintu podzemnih rogov, ki so jih delali Italijani pred 2. svetovno vojno zaradi mejnega območja s Kraljevino Jugoslavijo. Z njegovega vrha je čudovit razgled na vse strani, od Kamniško-Savinjskih Alp, Triglava, Bohinjskih gora do Tržaškega zaliva, Cerkljansko in Škofjeloško hribovje, vse je kot na dlani.

Pohod bomo začeli pri cerkvi v Davči, od koder nas bo pot vodila mimo nekaterih kmetij, po gozdnih poteh, pašnikih, grebenih. Na vrhu se bomo okrepčali v planinski koči, si ogledali spomenik NOB ter se nato spustili proti planoti Vrše na cerkljansko posebnost »Fentaš kokoš«. To je pravzaprav kurji piknik, ki ga prirejajo Labinjci (prebivalci vasi Labinje) kot pokosnico oziroma zaključek sezone košnje. Tu bodo na svoj račun prišli vsi ljubitelji kurjih bedrc, perutničk itd., ki so slastno pečene na žaru v skoraj neomejenih količinah.

Po bogatem okrepčilu se bomo mimo Cimproške spustili proti Davškim slapovom, kjer nas bo čakal avtobus. Vabljeni na prijeten pohod s kulinarčnim pridihom.

MRZLA GORA (2203 m)

Datum: 26. 8. 2017

Vodnika: Primož Grudnik, Janez Kugonič

Čas hoje: 9 ur

Zahtevnost poti: zahtevna pot

Opis:

Težko dostopna gora se nahaja na meji z Avstrijo v Kamniško-Savinjskih Alpah. Z vrha je lep razgled proti goram nad Logarsko dolino in na avstrijsko Koroško. Značilnost markiranih poti, ki vodijo proti vrhu, je zelo skromna opremljenost z varovalnimi sredstvi (jeklenice, klini, ...), zato od gornika zahteva veliko spretnosti pri gibanju v visokogorju.

Pot bomo pričeli v Matkovem kotu, od koder se bomo mimo naravne znamenitosti Matkov škaf podali po bolj strmih in izpostavljenem terenu proti krnici Latvica, od tod pa skoznjo dosežemo vzhodni greben Mrzle gore. Po grebenu nadaljujemo pot proti vrhu. Sestopili bomo po markirani poti v smeri Okrešlja, kjer se bomo združili s skupino pohodnikov, ki bodo osvojili Ledninski vrh. Skupaj bomo sestopili proti Logarski dolini, kjer nas bo čakal prevoz.

LEDINSKI VRH, 2108 m

Datum: 26. 8. 2017

Vodnika: Matej Kortnik, Marko Borovnik

Čas hoje: 6–7 ur

Zahtevnost poti: lahka, prehod preko Praga deloma zahtevna pot

Opis:

Ledninski vrh spada med lažje dostopne dvatisočake Kamniško-Savinjskih Alp in zato je tudi vrh, ki

smo ga izbrali kot alternativni vrh za tiste, ki si želijo obiska visokogorja, pa vendar so jim strme stene, ozke skalne police in izpostavljeni grebeni prej v nelagodje kot v izziv. Ledinski vrh leži tik ob meji z Avstrijo, zahodno od Jezerskega sedla (2034 m). Sosednji vrhovi so Velika Baba na severu, Rinke na jugu ter Mrzli vrh in Mrzla gora na vzhodu.

Pot bomo pričeli na parkirišču pod slapom Rinka v Logarski dolini (1000 m). Povzpeli se bomo do Frischaufovega doma na Okrešlju (1396 m). Od tam bomo nadaljevali preko Gornjega Okrešlja in Praga proti Savinjskemu sedlu (2001 m). Do sem bomo opravili pretežni del vzpona. Sledi še lagoden sprehod do Jezerskega sedla in rahel vzpon na naš cilj, Ledinski vrh. Vračali se bomo po isti poti.

KRIŠKA GORA - TOLSTI VRH

Datum odhoda: 10. 9. 2017

Vodniki: Jurij Drev, Andreja Konovšek Jalen, Marko Borovnik, Tina Jemec
Zahtevnost poti: lahka pot

Opis:

Kriška gora (staro ime Gojška planina, po kraju Gozd (v lokalnem narečju izgovori kot Gojzd), Tržičanom znana tudi kot Kokovnica, je dobrih 5 kilometrov dolg greben, ki se razprostira vzhodno od Tržiča, zahodno od Storžiča, južno od Košute in severno od Golnika ter Udin boršta. Ime je gora dobila po vasi Križe, ki leži tik ob njenem vznožju. Na 1471 m stoji Koča na Kriški gori, do katere iz vasi Gozd poteka tovorna žičnica. Najvišji vrh grebena je Tolsti vrh (1715 m). Včasih zahodnega

dela grebena ni preraščal gozd, saj so senožeti redno kosili in pokošeno travo namenili za krmo konjev v kriški vojašnici. Tokratni društveni izlet bomo priredili tako, da bosta organizirani 2 različni turi. Lažja, na kateri se bomo povzpeli na vrh do koč, in težja oz. daljša tura, na kateri bo skupina osvojila še Tolsti vrh. Namen ture oz. izleta je, da lahko vsk udeleženec najde primerno zahtevno turo zase.

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE - KORZIKA, 23. - 28. 9. 2017

Vodniki: Primož Grudnik, Janez Kugonič, Vlado Stropnik, Jurij Drev

Opis:

V letošnjem letu se bo Planinsko društvo Šoštanj, z manjšo spremembo v mesecu odhoda, podalo na enega izmed najbolj hribovitih otokov Sredozemskega morja. Za šest dni se bomo v mesecu septembru potopili v naravna čudesa francoskega otoka Korzike, ki kljub vrhuncu sezone ne pozna masovnega turizma. Osvajali bomo osamljene vrhove barvitih gorskih verig v notranjosti otoka, med katerimi ne bo manjkal niti najvišji vrh Monte Cinto, ki se 2.706 m dviga v nebo nedaleč v stran od mesta Corte. Deležni bomo počasnega gorskega ritma, ki ga živijo prebivalci v majhnih vasicah, obalni del otoka pa nam bo ponudil živahne peščene poti, ki se vijejo ob najlepših plažah sveta, predvsem na severu otoka, na znamenitem rtu Cap Corse. Podroben opis tabora bo objavljen na spletu, ko bomo pričeli s pobiranjem prijav.

POHOD NA SMREKOVEC, 1577 m

Datum: 24. september

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Rezman, Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis:

Pohod na Smrekovec je stalnica v programu praznovanja praznika Občine Šoštanj, ki ga skupaj organizirata PD Šoštanj in Občina Šoštanj.

Začetek pohoda bo letos na sedlu Honec (odcep ceste za Sveti Križ v Belih Vodah). Pohodniki se nato mimo Luka, Brložnika in Doma na Smrekovcu povzpemo na vrh Smrekovca in se nato po isti poti vrnemo na izhodišče. Na Domu na Smrekovcu nas tradicionalno čaka golaž, ki ga za vse pohodnike donira Občina Šoštanj.

MALI (1612 m) in VELIKI MUZEC (1630 m)

Datum: 1. oktober

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Rezman in Tjaša Ostervuh

Čas hoje: 6–7 ur

Težavnost: lahka pot, nekatera mesta deloma zahtevna

Opis:

Muzci ležijo na skrajnem zahodu naše gorate dežele. Bolj zahodno ležijo samo še vrhovi Kopa, Nad Ohojami, Nizki vrh in Gnjljica, ki pa je že mejni vrh z Italijo. Vsi vrhovi vključno z Muzci ležijo na enem najdaljših grebenov v Julijskih Alpah med Kobaridom in Huminom, kjer na slovenski strani kraljuje Stol (1673 m), na italijanski pa Veliki Karman (1709 m).

S hojo bomo pričeli v Breginju, od koder je do vrha Muzcev 3 ure. Pot

se vzpenja po strmih južnih pobočjih. Najprej vodi skozi gozd, višje pa pride na plan in tu se odpirajo tudi čudoviti pogledi v vse smeri razen proti severu. Greben bomo dosegli pri Malem Muzcu in nato po grebenu krenili mimo bivaka pod Muzcem še do Velikega Muzca. Najbolj običajna pot spusta je po poti vzpona. Se bomo pa vodniki na ogledni turi potrudili in poizkusili najti še kakšno varianto ali po markirani poti proti zahodu ali starih poteh po južnih pobočjih Muzcev.

POHOD PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA

Datum: 7. oktober

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Rezman, Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis:

Pohod po Trški poti okoli Šoštanja je tradicionalni pohod PD Šoštanj od leta 1994, ko je društvo praznovalo svojih 90 let delovanja.

Od leta 2012 ga prirejamo skupaj s Krajevno skupnostjo Šoštanj na začetku meseca oktobra, ko je pohod tudi del praznovanja praznika mesta Šoštanj.

Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj.

Leta 2000 je izšla zloženka o Trški poti okoli Šoštanja, v letu 2003 Turistična karta Občine Šoštanj, na kateri je podrobno predstavljena tudi Trška pot, ter nato leta 2004 poseben kontrolni kartonček v obliki razglednice, na katerem je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih

kontrolnih točkah:

- v ribiški koči ob Družmirskem jezeru,
- pri kmetu Vrhovniku v Lokovici,
- pri kmetu Pušniku (Rogeljšku),
- pred Rotovnikovo jamo v Skornem,
- pri Falentu v Lajšah.

Tudi letos bomo izvedli pohod v dveh variantah, in sicer:

1. varianta:

pohod po celotni trasi. Pohod se prične ob 9.00 z zbirališčem ob otroškem igrišču Tresimirjev park v Šoštanju. Pohod po celi poti traja 4–5 ur.

2. varianta:

za vse tiste, ki vam je celotna pot predolga, imamo pripravljeno krajšo varianto. Vabimo vas, da se nam ob 11.00 pridružite pri kipu Marije na Trgu bratov Mravljak, od koder se bomo odpravili proti Pustemu gradu, kjer se bomo pridružili ostalim pohodnikom in skupaj z njimi prehodili pot do zaključne točke. Hoje je za 2 uri.

RADUHA (2062 m) - po gamsovih poteh

Datum odhoda: 14. oktober

Vodnika: Primož Grudnik, Andrej Veternik

Zahtevnost: zahtevno brezpotje

Cas hoje: 8 ur

Opis poti:

Sparkirišča pri Rogovilcu se usmerimo po glavni cesti proti Lučam. Po nekaj minutah hoje pred mostom zavijemo levo z asfaltne ceste in sledimo označeni poti. Pot nas pelje mimo kmetije Račnik, od koder pot zavije levo v smeri Raduhe. Nadaljujemo po gozdni poti, ki nas pripelje do podrtega Račkega stana in naprej po lovski poti, ki se strmo vzpenja na Račka vrata. Na desni strani Račkih vrat je prehod,

ki nas v lahkem plezanju popelje čez kamnit obok. Na koncu oboka preidemo v lahek poraščen svet. Pot nadaljujemo po grebenu. Kaj kmalu pridemo na brezpotje – Gamsje sledi I-II, ki nas v dobrih dveh urah po približno 600 višinskih metrih pripelje na Herletovo pot, ki se konča na vrhu Velike Raduhe. Z vrha sestopimo po označeni planinski poti čez Durce do Koče na Grohotu, kjer bomo opravili daljši postanek. Proti Bukovniku se bomo odpravili po označeni markirani poti, ki poteka skozi gozdove, travnike in po cesti.

IZLET V NEZNANO

Datum odhoda: 4. november

Vodnika: predsednik PD, Vlado Stropnik, Filip Vrabčič

Zahtevnost: lahka označena pot

Cas hoje: 5 ur

Opis:

Kot vsako leto se PD Šoštanj ob koncu leta odpravi na nekakšen neuradni zaključek planinske sezone na izlet v neznano. Organizatorji izleta se vedno potrudimo, da najdemo manj znane, pa vendar zelo zanimive planinske poti lahke težavnostne stopnje za 3 do 5 ur hoje. Na izletu je več časa namenjeno tudi druženju, ogledovanju lokalnih znamenitosti in drugega. Potrudimo se tudi, da pripravimo malico že med hojo (vključeno v ceno) in tudi pozno kosilo (vključeno v ceno). Kje se bomo to leto "potepali", izveste, če se nam pridružite.

ŽBEVNICA - ČIČARIJA

Datum odhoda: 18. 11. 2017

Vodniki: Andreja Konovšek, Jalen, Vlado Stropnik, Tjaša Ostervuh

Zahtevnost poti: lahka pot

Opis:

Čičarijo smo začeli spoznavati že kakšno leto nazaj, ko smo osvojili manj poznane vrhove na slovenski strani ob meji s Hrvaško. Z enega izmed vrhov, na katerih smo stali tudi takrat, se nam je pogled ustavil tudi na vrhu, ki ga bomo obiskali letos. Žbevnica je 1014 m visok vrh, ki se nahaja nad vasjo Brest, ob slovensko-hrvaški meji. Je najzahodnejši hrvaški tisočak, ki pripada grebenu Čičarije. S travnatega vrha se nam odpirajo prekrasni razgledi na ostale vrhove v Čičariji, Učko, cel Istrski polotok, ob lepem vremenu pa vidimo tudi vrhove v Sloveniji in Dolomite v Italiji. Vrh je del Istrske planinske poti. Da bomo lažje odkrivali nove skrite koticke, bomo tokrat gostje lokalnega vodnika, ki dobro pozna te konce in nam bo zagotovo povedal še kakšno zanimivost.

10. PLANINSKI POHOD TOPOLŠICA 379 m - SLEME 1052 m PREKO LOMA 884 m

Datum odhoda: 26. december 2017, ob 8.00 iz Topolšice

Vodniki: Bojan Rotovnik, Igor Rezman, Andrej Veternik, Matej Kortnik

Zahtevnost: lahka označena pot

Cas hoje: 4–5 ur

Opis poti:

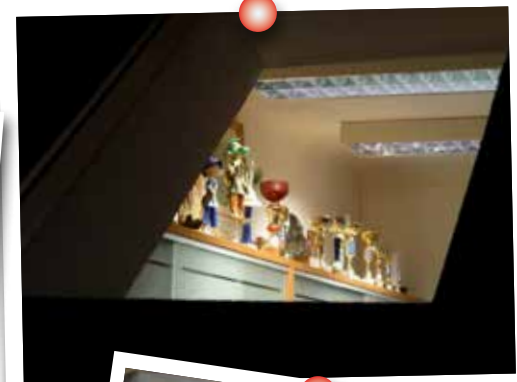
Tradicionalni pohod PD Šoštanj na državni praznik dan samostojnosti in enotnosti bo v letu 2017 že deseti. Poteka iz Topolšice preko Loma in vrha Lomek 884 m in mimo kmetije Zlebnik na Sleme. Zbrali se bomo ob 8.00 pred starim bazenom v Topolšici (na severnem robu Zdraviliškega parka) in od tam mimo bolnišnice pričeli vzpon na Lom. Po kratkem delu čez gozd pridemo do Adama, kjer se gozd odpre in v pasu se po celotnem

pobočju vijejo posamezne domačije. Mi se bomo mimo hiš povzpeli na kolovoz, ki pripelje mimo domačije Zg. Trkorita na vrh planote Loma. Pot deloma seka ovinke kolovoza in je ves čas speljana zelo lagodno, tako da vzpon do Dražnikove domačije, kjer je prvi počitek, hitro mine.

Od Dražnikove kmetije vodi pot po kolovozu naprej mimo vikendov do kmetije Vodovnik, kjer pripelje iz Strmine lokalna cesta. Po njej se bomo povzpeli do kmetije Ravš, domačije, ki leži tik pod najvišjim vrhom Loma, Lomek (884 m). Od Ravsa se spustimo po travniku in nato skozi gozd do kmetije Bank. Od tam nadaljujemo proti kmetiji Zlebnik, od koder sledi zadnji vzpon mimo Orla do Andrejevega doma na Slemenju, 1052m, kjer nas čaka topel čaj in primerno okrepčilo. Po okrepčilu v koči se bomo spustili po planinski poti proti vasi Zavodnje in pri Kopinu vstopili na avtobus, kar pomeni okoli pol ure hoje od planinske koče. Avtobus bo udeležence pohoda peljal nazaj do Topolšice in nato preko Šoštanja in Pesja do Velenja.

Predhodne prijave za udeležbo na pohodu niso potrebne, je pa udeležba brezplačna (stroške avtobusnega prevoza s Slemenja krije PD Šoštanj). Za udeležbo na pohodu je potrebna primerna psiho-fizična pripravljenost ter planinska oprema za lažje zimske planinske pohode. Udeležencem pohoda priporočamo, da za prihod na zbirno oz. startno mesto uporabijo javni potniški promet, saj je ura začetka pohoda prilagojena tako, da je možen prevoz z lokalnim avtobusom, ki 26. 12. ob 7.15 pelje iz Gorice, preko Velenja (7.20), Pesja (7.31) in Šoštanja (7.37) do Topolšice, kamor prispe ob 7.47. Vabljeni!

2016 v fotkah

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
organizira

TABOR ZA ODRASLE PLANINCE

KORZIKA 2017

**OD VISOKIH VRHOV,
KONTRASTOV, ADRENALINA
TER NEPOZABNE NARAVE**

23.9.2017 - 28.9.2017 - 6 dni

Informacije in prijave:

- **Primož Grudnik** 031 583 273
- **Janez Kugonič** 040 272 360
- **Vlado Stropnik** 031 392 146
- **Jure Drev** 041 776 269

Več o samem programu tabora, si lahko preberete na spletni strani Planinskega društva Šoštanj: www.pd-sostanj.si

Lep planinski pozdrav!